

bestemmingsplan
Natuurlijke oever Lomm en Baarlo

gemeente Venlo

status: Vastgesteld
datum: 25 maart 2015
projectnummer: 404716R.2001
adviseur: TTH

VONDERWEG 14, 5616 RM EINDHOVEN
TELEFOON 040 257 13 36 TELEFAX 040 257 02 90

AMERIKALAAN 70C, 6199 AE MAASTRICHT-AIRPORT
TELEFOON 043 326 16 60 TELEFAX 043 326 16 64

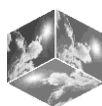
INFO@TONNAER.NL WWW.TONNAER.NL

TONNAER

ADVISEURS IN OMGEVINGSRECHT

JURIDISCHE EN BELEIDSADVISING
OVERHEIDSPROJECTEN
PLANOLOGIE EN STEDENBOUW

Inhoudsopgave

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding en beschrijving planvoornemen	1
1.2	Ligging en begrenzing plangebieden	3
1.3	Vigerende bestemmingsplannen en huidig gebruik	3
1.4	Leeswijzer	5
2	Beleidskader	6
2.1	Inleiding	6
2.2	Europees beleid	6
2.3	Rijksbeleid	7
2.4	Provinciaal beleid	14
2.5	Gemeentelijk beleid	20
3	Sectorale aspecten	25
3.1	Inleiding	25
3.2	Bodemkwaliteit	25
3.3	Geluidhinder	25
3.4	Luchtkwaliteit	26
3.5	Externe veiligheid	26
3.6	Kabels en leidingen	27
3.7	Archeologie	27
3.8	Cultuurhistorie	28
3.9	Ecologie	28
3.10	Beoordeling milieueffectrapportage	31
4	Waterparagraaf	32
4.1	Inleiding	32
4.2	Watertoets	32
4.3	Waterschap Peel en Maasvallei	32
4.3	het planvoornemen	33
4.6	Overleg waterbeheerder	33
5	Juridische opzet	34
5.1	Wettelijk kader	34
5.2	Planonderdelen	34
5.2	Inhoud algemeen	34
5.3	Regels	34
5.3	Artikelsgewijze toelichting	35
6	Haalbaarheid	38
6.1	Economische haalbaarheid	38

6.2	De maatschappelijke haalbaarheid	38
-----	----------------------------------	----

7	Procedure	39
----------	------------------	-----------

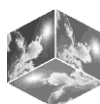
7.1	De te volgen procedure	39
-----	------------------------	----

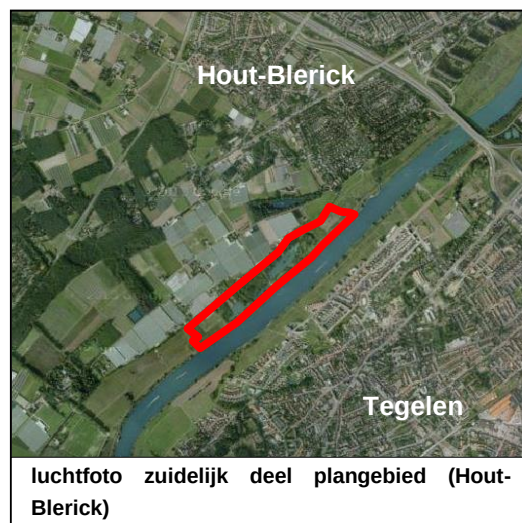
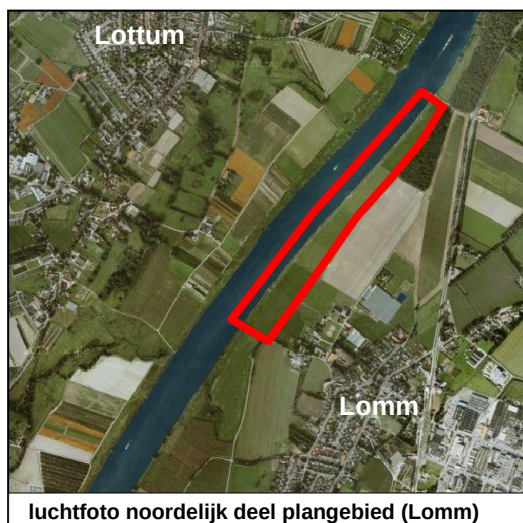
7.2	Het vooroverleg (artikel 3.1.1. Bro)	39
-----	--------------------------------------	----

7.3	Zienswijzen	39
-----	-------------	----

Bijlagen

- Natuurtoets Natuurlijke oever Zandmaas bij Baarlo, Kurstjens Ecologisch Adviesbureau, oktober 2014, nr 2014.07
- Natuurtoets Natuurlijke oever Zandmaas bij Lomm, Kurstjens Ecologisch Adviesbureau, september 2014, nr 2014.08

1 Inleiding

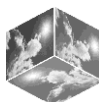
1.1 Aanleiding en beschrijving planvoornemen

Naar aanleiding van de overstromingen van de Maas in 1993 en 1995 is het programma Maaswerken in het leven geroepen. Dit programma dat bestaat uit circa 50 projecten en betrekking heeft op de Maas over een lengte van 222 kilometer streeft naar een verbetering van de hoogwaterbescherming door de aanleg en versterking van kades, het verdiepen en verbreden van de rivierbedding, het aanleggen van hoogwatergeulen en het verlagen van uiterwaarden. Daarnaast heeft het programma als doelstelling de bevaarbaarheid van de Maas te verbeteren en zodoende de Maasroute een belangrijk alternatief voor wegverkeer te maken en te houden.

Naast deze twee doelstellingen heeft het programma Maaswerken ook betrekking op het realiseren van nieuwe natuur. Daarbij gaat het binnen het deelproject Grensmaas om 1100 hectare en binnen het deelproject Zandmaas om 700 hectare nieuwe natuur. Onderhavig bestemmingsplan heeft betrekking op de realisatie van natuurvriendelijke oevers ter hoogte van Baarlo / Hout-Blerick / Tegelen en Lomm, van elk 1 kilometer lang en ca 100 meter breed. Deze natuurlijke oevers zullen ontstaan door zowel actieve ingrepen in de vorm van het (gedeeltelijk) verwijderen van de oeververdediging als door vrije erosie, waardoor een natuurlijke inrichting zal ontstaan. Direct na het verwerven van de binnen het plangebied gelegen gronden zal met de inrichting worden gestart, teneinde de inrichting binnen de planperiode van het project Zandmaas te kunnen realiseren en de natuurdoelstelling binnen de daarin aangegeven termijn (eind 2020) te kunnen bereiken.

Inrichting oevers

Oevers kunnen zich ontwikkelen in verschillende vormen, afhankelijk van de wijze waarop met de oevers wordt omgegaan (inrichting en beheer), de ligging van de oever ten opzichte van het Maaspeil, de overstromingsduur en -frequenties en de bodemgesteldheid. Op de lager gelegen delen van de oever kan dit resulteren in natte stroomdalgraslanden en wilgenstruweel, op de hoger gelegen delen kan specifiek beheer resulteren in drogere

graslanden, struwelen of bos. Bij eroderende oevers ontwikkelen zich in de buitenbochten steilranden en steile taluds en in de binnenbochten zandstranden. De oeverzone die op deze wijze ontstaat biedt vooral op beschutte plaatsen een gevarieerde leefomgeving voor verschillende riviergebonden flora en fauna.

De exacte inrichting is nog niet bekend, maar er zal worden aangesloten bij het streefbeeld voor natuurlijke oevers als gehanteerd door Rijkswaterstaat. Dat houdt in dat zoveel mogelijk wordt uitgegaan het verwijderen van de oeverbestorting tot maximaal 1 meter onder stuwpeil. Hierdoor kan oevererosie in beperkte mate weer op gang komen en kunnen uiteindelijk spontaan weer ondiepe, zandige oevers met actieve oeversteilwandjes ontstaan. De oevers gaan in feite weer lijken op de situatie van voor het bestorten van de oevers in de jaren '60. Toch zijn er beperkingen aan de vrijheidsgraden die aan vrije erosie gegeven kunnen worden. Voor de jaren '30 was de Maas ongestuwd. De rivier kon zomers erg lage waterstanden bereiken en oevererosie werd veel meer dan nu verspreid over een verticale as in de oever. Omdat het een insnijdende rivier betreft was de zijdelingse erosie beperkt, ondanks de hoge terrasoevers. Door wisselende waterstanden in de zomer ontstonden ook bredere rivierstrandjes. Sinds de verstuwning van de Maas concentreert het stuwpeil en daarmee de erosie zich meer op één zone in de oevers. Dit zorgt voor een sneller proces. Bovendien speelt golfslag van de scheepvaart een belangrijkere rol.

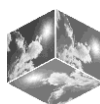
In verband met het voorgaande wordt voor natuurlijke oevers steeds uitgegaan van het behoud van oeverbestorting tot ca. één meter onder stuwpeil, om zodoende te voorkomen dat de oever onder water overmatig erodeert en er verspoeling naar de vaargeul kan optreden.

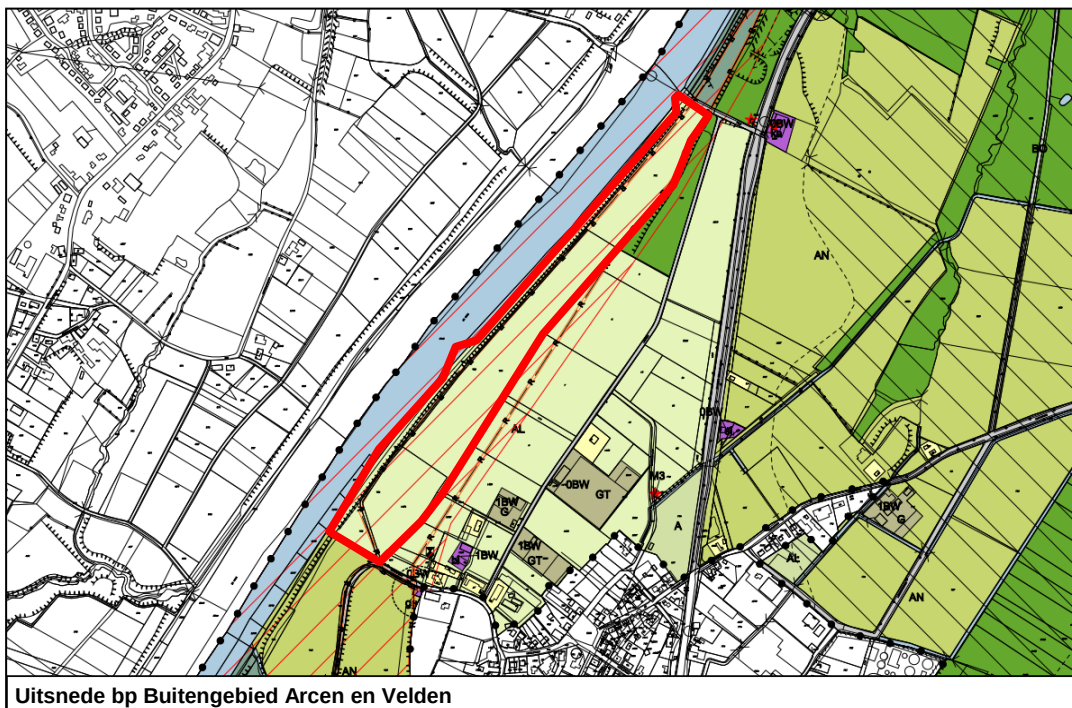
Voorts geldt dat in binnenbochten de erosieve kracht beperkter is dan in buitenbochten en zal bovendien altijd door de rivier zand afgezet worden. Bij buitenbochten is dat doorgaans andersom en is erosie steeds overheersend. Daarom zal in buitenbochten de oeverbestorting tot op stuwpeil worden gehandhaafd.

Compensatie restverdroging

Daarnaast dient op basis van het Tracébesluit Zandmaas/Maasroute binnen het zuidelijk deel van het plangebied ter hoogte van Baarlo / Hout-Blerick / Tegelen te worden voorzien in de inrichting van 5 hectare oeverstrook als compensatie voor de restverdroging binnen stuwband Sambeek als gevolg van de maatregelen die zijn opgenomen in voornoemd Tracébesluit.

Voor alle maatregelen geldt dat ondanks het feit dat de ingrepen een positief effect hebben op de natuurlijke waarden binnen het gebied, beperkingen gelden ter bescherming van de reeds aanwezige soorten en habitats. Daarop zal nader worden ingegaan in paragraaf 3.9 van deze toelichting.

1.2 Ligging en begrenzing plangebieden

Onderhavig bestemmingsplan heeft betrekking op twee gebieden, die tezamen het plangebied vormen. Het noordelijk deel heeft betrekking op de oostoever (rechteroever) van de Maas, ter hoogte van Lottum en Lomm, het zuidelijk deel heeft betrekking op de westoever (linkeroever) van de Maas ter hoogte van Baarlo / Hout-Blerick en Tegelen.

Het noordelijk deel betreft een strook met een breedte van circa 100 meter uit de huidige waterlijn ten noordwesten van de kern Lomm, tussen kilometerraai-borden 118 en 119, globaal begrensd door de Looiweg in het noorden en de Kapelstraat in het zuiden.

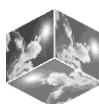
Het zuidelijk deel is gelegen tussen kilometerraai-borden 103 en 105 en wordt globaal begrensd door de Springbeek in het noorden, de Maas in het oosten, de gemeentegrens met Peel en Maas in het zuiden en de Romeinenweg in het westen. Dit gebied staat ook wel bekend als de Romeinenweerd, ontstaan na een afgraving ten behoeve van kleiwinning in 1996.

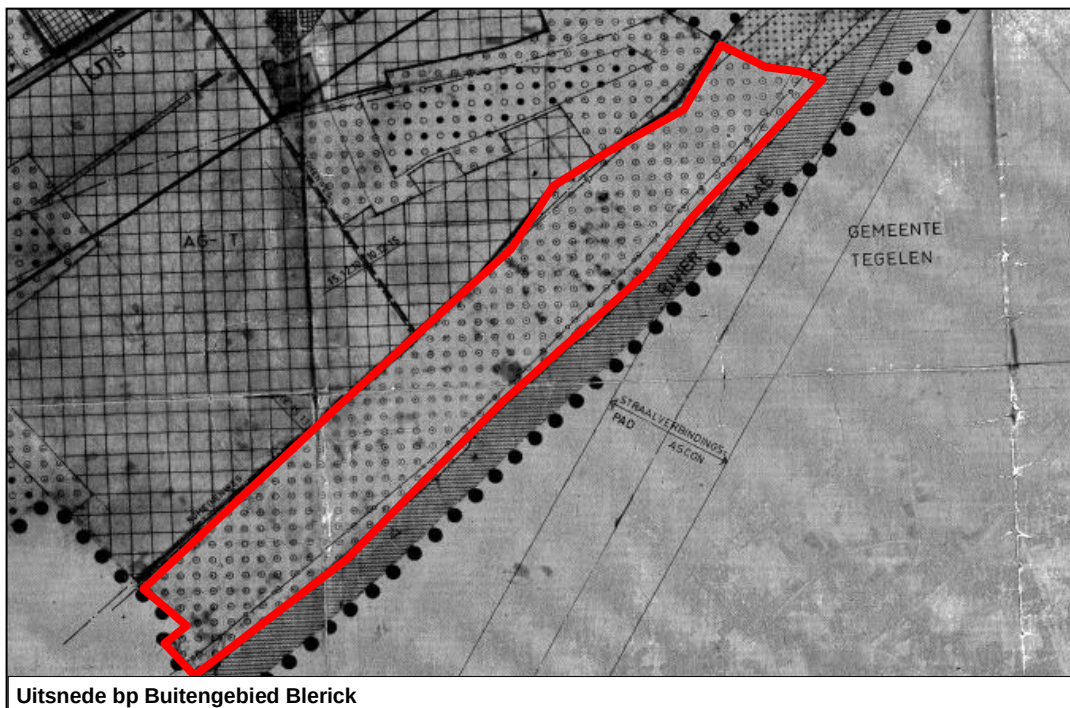
1.3 Vigerende bestemmingsplannen en huidig gebruik

Voor beide plangebieden gelden andere vigerende bestemmingsplannen. In de volgende paragrafen wordt per plangebied aangegeven wat de planologische situatie is.

1.3.1 Vigerende bestemmingsplan noordelijk deel plangebied

Voor het noordelijk deel van het plangebied, nabij Lomm, is het bestemmingsplan "Buitengebied" van de voormalige gemeente Arcen en Velden van toepassing, als vastgesteld door de raad van die gemeente op 28 mei 2009 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Limburg op 26 januari 2010.

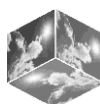
Op grond van dit bestemmingsplan heeft onderhavig noordelijk deel van het plangebied hoofdzakelijk de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke waarden'. De Maas heeft in het betreffende plan de bestemming 'Waterdoeleinden'. Als dubbelbestemming geldt voor het hele gebied de bestemming 'Stroomvoerend rivierbed'. Ten behoeve van een binnen het plangebied gelegen rioolwaterpersleiding is voorts de dubbelbestemming 'Leidingen zone' opgenomen.

1.3.2 Vigerend bestemmingsplan zuidelijk deel plangebied

Voor dit deel van het plangebied geldt het bestemmingsplan "Buitengebied Blerick", als vastgesteld door de gemeenteraad van Venlo op 23 februari 1983 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Limburg op 24 juli 1984. De van toepassing zijnde bestemming is 'Agrarisch gebied AG-HL'.

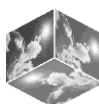
1.3.3 Huidige gebruik

Zowel het noordelijk als het zuidelijk deel van het plangebied zijn momenteel in gebruik voor agrarische doeleinden in de vorm van grasland en akkerbouw. Dit gebruik is niet verenigbaar met de natuurdoelstelling die vanuit het programma Maaswerken wordt nagestreefd: het realiseren van een aaneengesloten oeverhabitat c.q. ecologische corridor. Direct na het verwerven van de binnen het plangebied gelegen gronden zal met de inrichting worden gestart, ten einde de inrichting binnen de planperiode van het project Zandmaas te kunnen realiseren en de natuurdoelstelling binnen de daarin aangegeven termijn (eind 2020) te kunnen bereiken.

1.4 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk zal in hoofdstuk 2 worden ingegaan op de voor het plangebied c.q. het planvoornemen relevante beleidskader. Achtereenvolgens wordt ingegaan op Europees, Rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid. In hoofdstuk 3 zal worden ingegaan op de sectorale aspecten als milieu, natuurwaarden en archeologie. Hoofdstuk 4 betreft de waterparagraaf. De hoofdstukken 5, 6 en 7 bevatten achtereenvolgens de juridische paragraaf, een onderbouwing van de uitvoerbaarheid c.q. haalbaarheid en een beschrijving van de procedure.

2 Beleidskader

2.1 Inleiding

Gemeenten zijn niet geheel vrij in het voeren van hun eigen beleid. Rijk en provincies geven met het door hen gevoerde en vastgelegde beleid de kaders aan waarbinnen gemeenten kunnen opereren. Hierna wordt achtereenvolgens ingegaan op het relevant nationaal, provinciaal en gemeentelijk ruimtelijk beleid. Per beleidsstuk wordt een korte beschrijving van het beleid gegeven, gevolgd door een toepassing op het plangebied waaruit blijkt of en zo ja hoe het beleidsstuk relevant is voor het plangebied.

2.2 Europees beleid

2.2.1 Kaderrichtlijn Water

Deze Europese richtlijn die sinds 2000 van kracht is, heeft als doel de kwaliteit van oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde te hebben en vanaf dat moment aan de gestelde eisen te laten voldoen en te laten blijven voldoen. De betreffende eisen hebben betrekking op zowel de chemische toestand als de ecologische toestand c.q. het ecologisch potentieel. Daartoe dient per stroomgebied een beheersysteem te worden opgezet. Aangezien wateren, zoals in onderhavig geval de Maas, grensoverschrijdend kunnen zijn, dient daarbij internationale samenwerking plaats te vinden.

De door Rijkswaterstaat in dit kader te treffen maatregelen zijn in te delen in drie thema's:

- *Ruim baan voor vis*; borgen dat vissen zonder obstakels van het ene naar het andere water kunnen komen;
- *Schoon water*; zorgen voor schoon en helder water;
- *Herstel leefgebied*; zorgen voor een zo natuurlijk mogelijke inrichting van het leefgebied van planten en dieren.

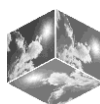
Onderhavig planvoornemen draagt bij aan het thema 'herstel leefgebied', aangezien wordt voorzien in een natuurlijke inrichting van de oever van Maas, voor zover gelegen binnen het plangebied.

2.2.2 Verdrag van Malta

Het Verdrag van Malta, ook wel de Conventie van Valletta genoemd, is een Europees verdrag dat in 1992 is ondertekend door de lidstaten van de Raad van Europa. Het verdrag is er op gericht het bodemarchief beter te beschermen. Het bodemarchief bestaat uit alle archeologische waarden die zich in de grond bevinden, zoals gebruiksvoorwerpen, grafvelden en nederzettingen. Deze archeologische waarden dienen op een integrale wijze beschermd te worden, waarbij de volgende drie principes gelden:

Tijdig rekening houden met eventuele aanwezigheid van archeologische waarden

Het is belangrijk dat bij de ruimtelijke inrichting van een gebied tijdig rekening gehouden wordt met mogelijk aanwezige archeologische resten. Daarom dient voorafgaand aan een nieuwe ontwikkeling onderzoek plaats te vinden naar archeologische waarden in de bodem van het plangebied. Hierdoor kunnen tijdig archeologievriendelijke alternatieven ge-

zocht worden en wordt tevens een stukje onzekerheid tijdens de bouw van de ontwikkelingen weggenomen, doordat vooraf duidelijk is of er al dan niet archeologische resten in bodem te verwachten zijn.

Behoud in situ

Er wordt naar gestreefd archeologische waarden op de plaats zelf te bewaren (behoud in situ). In de bodem blijven de resten immers goed geconserveerd. Indien mogelijk worden de resten ingepast in de ontwikkeling, zodat ze tast- en goed zichtbaar blijven.

Verstoorder betaalt

Degene die verantwoordelijk is voor het verstoren van de grond dient te betalen voor het doen van opgravingen en het documenteren van archeologische waarden, wanneer behoud in situ niet mogelijk is.

Het verdrag is vertaald in de Monumentenwet. Ook kan het verdrag worden teruggevonden in onder andere de Ontgrondingswet. Het is dan ook belangrijk dat de ontwikkelingen in het plangebied conform het verdrag zijn, en daarmee dan ook conform de wet.

In paragraaf 3.8 van deze toelichting wordt expliciet aandacht besteed aan het aspect archeologie. Waar van toepassing is op de verbeelding voorzien in een beschermende dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie middelhoog', met daaraan gekoppeld bestemmingsregels die voorzien in een regeling ter bescherming van archeologische waarden bij toekomstige bodemingrepen, conform het gemeentelijke beleid.

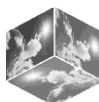
2.3 Rijksbeleid

2.3.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. Deze structuurvisie vormt het Rijksbeleid ten aanzien van ruimtelijke ontwikkeling en mobiliteit. Met deze structuurvisie wordt de onder het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet' reeds ingezette decentralisatie verder doorgezet. Dit houdt in dat verantwoordelijkheden worden overgedragen aan provincies en gemeenten. Deze overheden kunnen met hun regionale kennis en onderlinge samenwerkingsverbanden opgaven zelf integraal, doeltreffend en met kwaliteit aan pakken.

Voor het formuleren van het ruimtelijke Rijksbeleid is een drietal criteria leidend geweest. Er is beleid opgesteld indien:

- een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt. Bijvoorbeeld ruimte voor militaire activiteiten en opgaven in de stedelijke regio's rondom de mainports, brainport, greenports en de valleys;
- over een onderwerp internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan. Bijvoorbeeld voor biodiversiteit, duurzame energie, watersysteemherstel of werelderfgoed;
- een onderwerp provincie- of landsgrensoverschrijdend is en ofwel een hoog afwentelingsrisico kent ofwel in beheer bij het Rijk is. Bijvoorbeeld de hoofdnetten van weg, spoor, water en energie, maar ook de bescherming van de gezondheid van inwoners.

In de Structuurvisie is vervolgens een drietal doelen voor Nederland in 2040 geformuleerd:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Concurrentiekracht

Nederland wil in 2040 tot de top 10 van de meest concurrerende economieën van de wereld behoren. Van belang daarvoor is een kwalitatief hoogwaardig vestigingsklimaat voor bedrijven en kenniswerkers. Dat betekent onder meer dat moet worden ingezet op sterke stedelijke regio's, optimale bereikbaarheid en goede (logistieke) verbindingen met het buitenland.

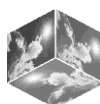
Bereikbaarheid

Het mobiliteitssysteem moet robuust en samenhangend worden (waaronder knooppuntontwikkeling), meer keuzemogelijkheden bieden en voldoende capaciteit hebben om de groei van de mobiliteit op de middellange (2028) en lange termijn (2040) op te vangen. Daarbij moet worden gekozen voor een integrale benadering die de mobiliteitsgroei in samenhang met ruimtelijke ontwikkeling faciliteert. De ambitie is dat gebruikers in 2040 beschikken over optimale ketenmobiliteit door een goede verbinding van de verschillende mobiliteitsnetwerken via multimodale knooppunten (voor personen en goederen) en door een goede afstemming van infrastructuur en ruimtelijke ontwikkeling.

Leefbaarheid en veiligheid

De ruimtelijke verschillen in Nederland nemen toe onder invloed van urbanisatie, individualisering, vergrijzing en ontgroening. Deze toenemende regionale verschillen hebben consequenties voor de verstedelijking in Nederland. Vraag en aanbod van woningen, bedrijventerreinen en kantoren zijn daardoor niet overal in evenwicht (kwantitatief en kwalitatief). De ambitie voor 2040 is dat woon- en werklocaties in steden en dorpen aansluiten op de (kwalitatieve) vraag en dat locaties voor transformatie en herstructurering zoveel mogelijk worden benut.

Voorts is het nodig onze bijzondere waarden en internationaal onderscheidende kwaliteiten te koesteren en te versterken, hetgeen vraagt om de borging van natuurwaarden, biodiversiteit, cultuurhistorische waarden en een goede milieukwaliteit. De ambitie voor 2040 is het bieden van een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit, zowel in stedelijk als landelijk gebied. Een belangrijke onderdelen daarvan zijn ook een blijvende bescherming tegen extreme weersomstandigheden en overstromingen en het voorzien in voldoende zoetwater in droge perioden.

Op basis van voorgaande doelstellingen zijn vervolgens 13 nationale belangen benoemd. Voor onderhavig planvoornemen zijn met name van belang:

- verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluids-overlast en externe veiligheidsrisico's (nationaal belang 8);
- ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en kaders voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling (nationaal belang 9);
- ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten (nationaal belang 11);
- zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructuurele besluiten (nationaal belang 13).

Onderhavig planvoornemen draagt door het creëren van ruimte voor de rivier bij aan de waterveiligheid en het creëren van een (inter)nationaal netwerk van natuur, aangezien de Maas en haar (natuurlijke) oevers fungeren als een ecologische verbindingszone. Voorts voorziet deze toelichting in een beschrijving van reeds genomen besluiten en geldende beleidsdocumenten die de kaders hebben gevormd bij het opstellen van onderhavig bestemmingsplan, net als de voor onderhavig bestemmingsplan gehanteerde uitgangspunten. Daarmee wordt voorzien in een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming.

2.3.2. Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

De SVIR (zie paragraaf 2.3.1) bepaalt welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (hierna: Barro) bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken.

Met het Barro geeft het Rijk algemene regels voor bestemmingsplannen. Doel van dit besluit is bepaalde onderwerpen uit de SVIR te verwezenlijken.

Sinds de inwerkingtreding per 1 juli 2008 van de Wet ruimtelijke ordening (hierna: Wro) zijn instrumenten zoals een planologische kernbeslissing (pkb) en concrete beleidsbeslissingen (cbb) niet meer beschikbaar. Een bekend voorbeeld van een PKB is de Nota Ruimte. Middels het Barro worden voor een aantal specifieke onderwerpen algemene regels gesteld ten behoeve van de verwerking in bestemmingsplannen. In het SVIR is aangegeven wat het nationale belang is van het stellen van regels voor deze onderwerpen. Het Barro stelt in eerste instantie regels voor het project 'Mainportontwikkeling Rotterdam', het kustfundament, grote rivieren, de Waddenzee en het waddengebied, defensie en erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde. Op een later moment zal het besluit worden aangevuld met andere onderwerpen uit de SVIR.

De meeste onderwerpen waarvoor in het Barro regels zijn gesteld, zijn alleen van toepassing voor een bestemmingsplan dat na inwerkingtreding van het Barro van kracht wordt. Een dergelijk bestemmingsplan zal dan wel voor het eerst een nieuwe ontwikkeling of nieuwe bebouwing mogelijk moeten maken (zogenoemde nieuw-nieuwbepalingen).

De algemene regels in het Barro hebben vooral een conserverend/beschermend karakter waardoor geformuleerde nationale belangen niet belemmerd worden door ontwikkelingen die middels bestemmingsplannen mogelijk worden gemaakt. Voor een aantal onderwerpen geeft het Barro de opdracht dan wel de mogelijkheid aan provincies om bij provinciale verordening regels te stellen. Voor onderhavig plangebied is het volgende onderwerp van belang.

Grote rivieren

In titel 2.4 van het Barro is bepaald dat in een bestemmingsplan dat betrekking heeft op gronden binnen het rivierbed waarop artikel 6.15 van het Waterbesluit van toepassing is, voor de betreffende gronden alleen nieuwe bestemmingen mogen worden opgenomen indien sprake is van:

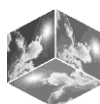
- een zodanige situering van de bestemming dat het veilig en doelmatig gebruik van het oppervlaktewaterlichaam gewaarborgd blijft;
- geen feitelijke belemmering voor de vergroting van de afvoercapaciteit van de rivier;
- een zodanige situering van de bestemming dat de waterstandverhoging of de afname van het bergend vermogen zo gering mogelijk is, en
- een zodanige situering van de bestemming dat de ecologische toestand van het oppervlaktewaterlichaam niet verslechtert.

Voor zover aan de orde dienen resterende waterstandseffecten dan wel een eventuele afname van het bergend vermogen te worden gecompenseerd en dienen deze compenserende maatregelen in het betreffende bestemmingsplan te worden vastgelegd.

Voor het stroomvoerend gedeelte van het rivierbed geldt bovendien – onverminderd het voorgaande – slechts een limitatief aantal activiteiten is toegestaan. Daarbij gaat het hoofdzakelijk om riviergebonden activiteiten zoals voorzieningen voor een betere en veilige afwikkeling van de scheepvaart, waterkrachtcentrales, overslagbedrijven en scheepswerven, maar ook de verwezenlijking en het beheer van natuurterreinen. Ten aanzien van niet-riviergebonden activiteiten geldt een strikt regime. Slechts toegestaan zijn:

- activiteiten met een groot openbaar belang welke redelijkerwijs niet buiten het rivierbed kunnen worden gerealiseerd;
- activiteiten met een zwaarwegend bedrijfseconomisch belang voor bestaande grondgebonden agrarische bedrijven welke redelijkerwijs niet buiten het rivierbed kunnen worden gerealiseerd;
- een functieverandering binnen de bestaande bebouwing;
- activiteiten welke per saldo meer ruimte voor de rivier opleveren op een rivierkundig bezien aanvaardbare locatie.

Onderhavig plangebied is zowel ter hoogte van Baarlo-Tegelen als ter hoogte van Lomm geheel gelegen binnen het stroomvoerend rivierbed van de Maas. Het planvoornemen heeft betrekking op de realisatie van natuurgebied, waarbij geen bebouwing of ophoging van de gronden zal plaatsvinden, maar juist door het (gedeeltelijk) weghalen van de oeververdediging vrij eroderende oevers mogelijk worden gemaakt. Deze activiteit is gezien het voorgaande dan ook mogelijk binnen het stroomvoerend deel van het rivierbed. Com-

pensatie van waterstandseffecten en een eventuele afname van het bergend vermogen is gezien het planvoornemen niet aan de orde.

2.3.3 Beleidslijn Grote Rivieren

In 1996 is de Beleidslijn Ruimte voor de Rivier tot stand gekomen. De doelstelling van de Beleidslijn is om de beschikbare afvoer- en bergingscapaciteit van het rivierbed te behouden en ontwikkelingen tegen te gaan die de mogelijkheid tot rivierverruiming door verbreding en verlaging nu en in de toekomst feitelijk onmogelijk maken. In 1997 is deze beleidslijn gewijzigd. Bij besluit van 4 juli 2006 is de beleidslijn opnieuw herzien en is haar naam gewijzigd in Beleidslijn Grote Rivieren. Deze herziening bestond uit twee onderdelen: een beleidsbrief en de beleidsregels. De Beleidsregels grote rivieren bieden een kader voor de beslissing omtrent de toelaatbaarheid vanuit rivierkundig opzicht gezien dat nodig is voor het verkrijgen van een vergunning op grond van de Waterwet/Waterbesluit. Voor een uitwerking van de Beleidslijn wordt verwezen naar het SVIR/Barro (paragraaf 2.3.1 en 2.3.2).

2.3.4 Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan (Ministerie van Verkeer & Waterstaat, 2009) is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vormt een uitwerking van de Europese Kaderrichtlijn Water. Omdat ook voor de volgende generaties Nederland als veilig en welvaarend waterland veiliggesteld moet worden, moet nu een oplossing worden gevonden ten aanzien van ontwikkelingen op het gebied van klimaat, demografie, economie en een duurzaam waterbeheer.

Een goede bescherming tegen overstromingen, het zoveel mogelijk voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit zijn basisvoorwaarden voor welvaart en welzijn. Water levert een positieve bijdrage aan de kwaliteit van de leefomgeving en het behoud van biodiversiteit. Daarnaast kan water een belangrijke economische rol vervullen door gebruik voor transport, visserij en recreatie. Het doel is helder: Nederland, een veilige en leefbare delta, nu en in de toekomst.

Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het dan ook van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op korte en lange termijn. Meer dan voorheen moet water bepalend zijn bij de besluitvorming. De mate waarin water bepalend is, hangt af van de wateropgave in relatie tot andere opgaven, aanwezige functies en bodemgesteldheid, en andere kenmerken in dat gebied.

Onderhavig planvoornemen draagt bij aan zowel een verbetering van de bescherming tegen overstromingen door het creëren van ruimte voor de rivier de Maas, als een verbetering van de biodiversiteit door het creëren een aaneengesloten strook oeverhabitat die fungeert als ecologische corridor langs de Maas, waardoor de Maas en haar natte riviernatuur wordt verbonden met de hoger gelegen droge natuur.

2.3.5 Integrale Verkenning Maas 2

In 2003 zijn in het rapport Integrale Verkenning Maas (IVM) aangegeven welke maatregelen kunnen bijdragen aan de hoogwaterbescherming op de lange termijn. Het advies Inte-

grale Verkenning Maas 2 betreft een advies dat in opdracht van de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat tot stand gekomen door samenwerking tussen verschillende partners uit de regio en gaat in op de volgende aspecten:

- met welk maatregelenpakket kan na uitvoering van het project Maaswerken de hoogwaterbescherming op lange termijn gegarandeerd blijven, waarbij tegelijkertijd de ruimtelijke kwaliteit wordt verbeterd;
- welke ruimte vraagt dat, en;
- op welke manier kan de ruimte die op lange termijn nodig wordt geacht voor hoogwaterbescherming vrijgehouden worden voor die functie?

Door de deelnemers aan voornoemde samenwerking is een voorkeursvolgorde van maatregelen voor de lange termijn geformuleerd, waarbij de voorkeur bleek uit te gaan naar het creëren van ruimte binnen het zomer- en winterbed van Maas door middel van weerdverlaging, uiterwaardverlaging, het verwijderen van knelpunten, nevengeulen en zomerbedverbreding.

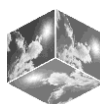
Onderhavig planvoornemen voorziet in het creëren van ruimte voor de rivier door de te realiseren natuurlijke overs vrij te laten eroderen. Om de te eroderen gronden voor de lange termijn vrij te houden voor de beoogde natuurlijke functie zullen de betreffende gronden door Rijkswaterstaat in eigendom worden verworven.

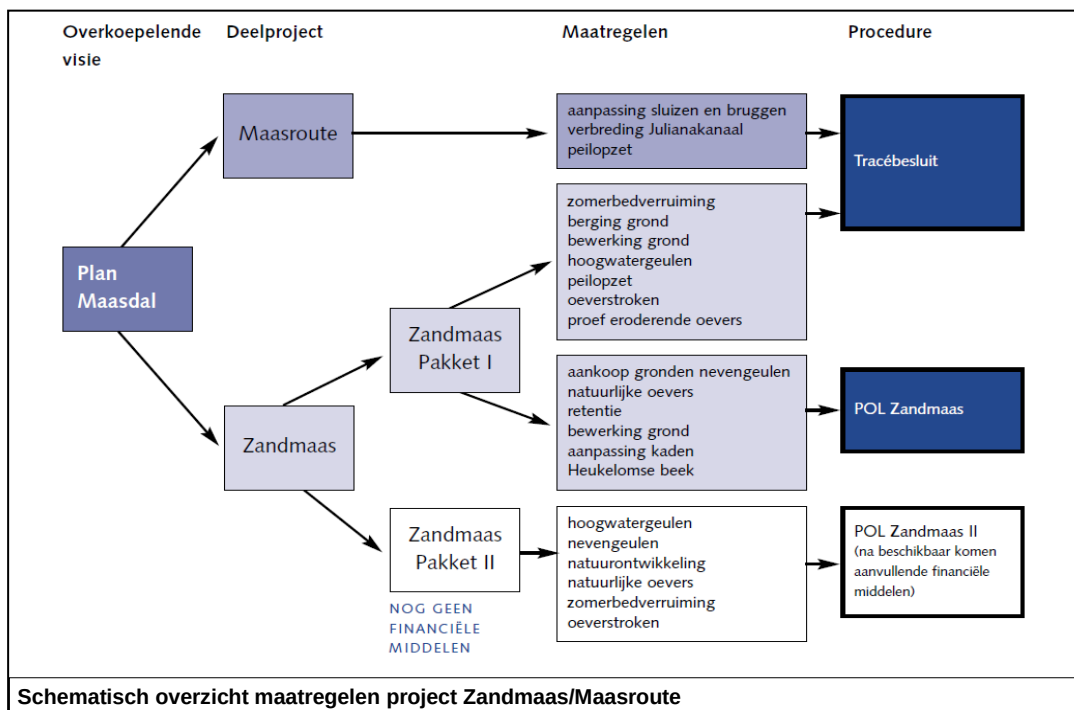
2.3.6 Tracébesluit Zandmaas/Maasroute

Het project Zandmaas/Maasroute, bestaande de (deel)projecten Zandmaas en Maasroute en dat een onderdeel vorm van het programma Maaswerken, bestaat uit een pakket maatregelen waarmee wordt beoogd:

1. het verbeteren van het traject Weurt-Ternaaen van de Maasroute tot Klasse Vb;
2. het gedeeltelijk realiseren van een beschermingsniveau langs de onbedijkte Maas van 1:250 achter de kaden;
3. het gedeeltelijk realiseren van beperkte natuurontwikkeling langs de Maas.

Eerstgenoemde doelstelling (het deelproject Maasroute) en een gedeelte van de maatregelen ten behoeve van de tweede en derde doelstelling (deelproject Zandmaas) zijn opgenomen in het Tracébesluit Zandmaas/Maasroute als vastgesteld door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer d.d. 12 maart 2002. In het kader van het deelproject Zandmaas wordt onderscheid gemaakt in twee maatregelenpakketten, te weten Zandmaas Pakket I en II. Zoals hiervoor aangegeven zijn de maatregelen ten behoeve van de voornoemde doelstellingen 2 en 3 slechts ten dele opgenomen in het Tracébesluit. In navolgend schema wordt schematisch weergegeven waar het Tracébesluit betrekking op heeft en hoe het besluit zich verhoudt tot het op 1 februari 2002 door Provinciale Staten van Limburg vastgestelde Provinciaal Omgevingsplan Limburg, Aanvulling Zandmaas (POL-aanvulling Zandmaas)

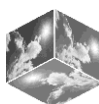
Het pakket aan maatregelen dat ten behoeve van het deelproject Zandmaas is opgenomen in het Tracébesluit¹ heeft betrekking op stuwpanden Belfeld, Sambeek, Grave, Lith en Benedenstrooms Lith en heeft betrekking op een combinatie van zomerbedverruiming, winterbedverruiming en kadeaanpassingen. Onderhavig plangebied is gelegen binnen het stuwpand Sambeek.

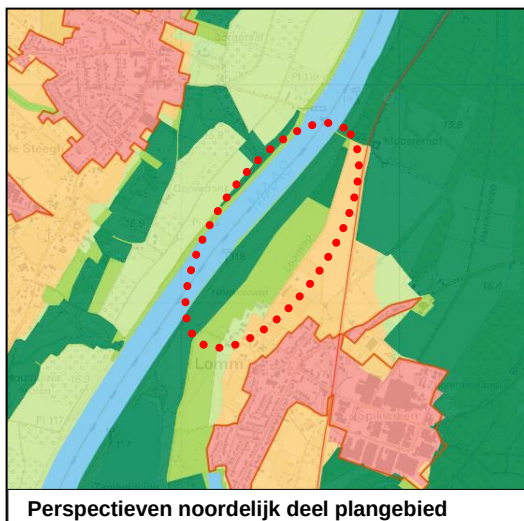
Onderdeel van de maatregelen is de aankoop van oeverstroken met een breedte van 25 meter aan weerszijden van de verdiepingstrajecten. Voor deze oeverstroken worden geen inrichtingsmaatregelen voorzien, de oeverbescherming en de oever zelf blijven intact. Aangezien door de beoogde zomerbedverdieping toch erosie of afschuiving van de oevers zou kunnen ontstaan vormen voornoemde oeverstroken een buffer om dat op te vangen.

Daarnaast heeft het deelproject Zandmaas betrekking op de aanleg van 87 ha natuurlijke oever van circa 100 meter breed, waarvan voornoemde stroken van 25 meter breed op de lange termijn deel van zullen gaan uitmaken. De aanleg van deze 100 meter brede natuurlijke oevers is niet als maatregel meegenomen in de tracéwetprocedure, maar wel in de POL-aanvulling Zandmaas.

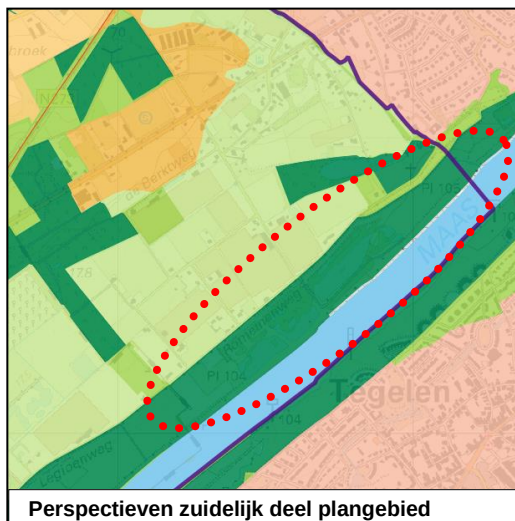
Voorts is in het Tracébesluit benoemd dat ter hoogte van de binnen onderhavig plangebied gelegen Romeinenweerd moet worden voorzien in de inrichting van 5 hectare oeverstrook als compensatie voor de restverdroging als gevolg van de maatregelen uit het Tracébesluit

¹ In het kader van onderhavig planvoornemen is slechts het deelproject Zandmaas van belang, derhalve is in deze toelichting een beschrijving van de maatregelen ten behoeve van het deelproject Maasroute verder achterwege gelaten

Perspectieven noordelijk deel plangebied

Perspectieven zuidelijk deel plangebied

voor het stuwpannd Sambeek. Met onderhavig bestemmingsplan wordt de Romeinenweerd voorzien van de bestemming 'Natuur', waardoor invulling kan worden gegeven aan de inrichting van de 5 hectare aan oeverstrook.

2.4 Provinciaal beleid

2.4.1 Provinciaal Omgevingsplan Limburg

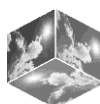
Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) is geïntroduceerd als streekplan, waterhuishoudingsplan, milieubeleidsplan en verkeer- en vervoersplan. Daarnaast bevat het plan de fysieke componenten van het economisch en sociaal-cultureel beleid. Het POL is nadien geactualiseerd in 2006 en in 2008 nogmaals naar aanleiding van de invoering van de Wet ruimtelijke ordening. Sindsdien geldt het plan niet meer als streekplan maar als structuurvisie als bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening.

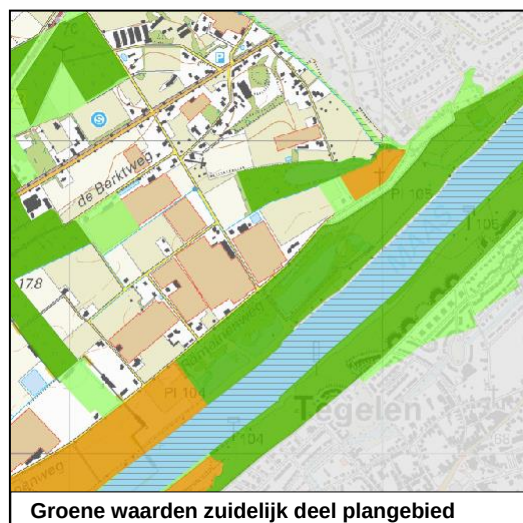
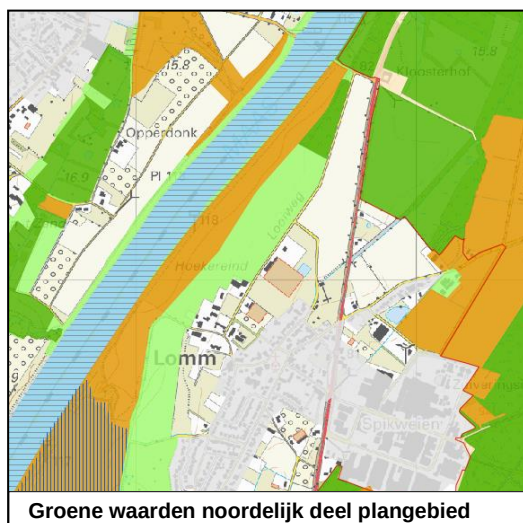
Niet voor ieder gebied binnen de provincie Limburg gelden dezelfde beleidsbepalingen als het gaat om de kwaliteiten en ontwikkelingsmogelijkheden van het gebied. Om die reden worden in het POL2006 tien perspectieven onderscheiden, met ieder een eigen benadering met betrekking tot de meest doeltreffende beleidsdoelen voor dat gebied.

Zowel het gedeelte van het plangebied ter hoogte van Lomm als het gedeelte ter hoogte van Baarlo-Tegelen is deels voorzien van het perspectief 'Ecologische Hoofdstructuur' (P1) en deels van het perspectief 'Provinciale Ontwikkelingszone Groen'.

P1 : Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

De ecologische hoofdstructuur bestaat uit bestaande bos- en natuurgebieden, nieuwe natuur- en beheersgebieden, ecologisch water (Maasplassen) en beken met een specifiek ecologische functie (SEF). Het betreffen steeds gebieden met een nationale of Europese betekenis. Het beleid van de provincie ten aanzien van de EHS bestaat voornamelijk uit het realiseren en beschermen van een groene robuuste structuur van bos- en natuurgebieden inclusief verbindingen daartussen. Uitgangspunt hierbij is de bescherming, ontwikkeling en verbetering van de (grensoverschrijdende) biodiversiteit en natuurlijke ecosy-

stemen van milieubescherming, natuurbeheer en herstel van natuurlijke en ecologisch gezond functionerende watersystemen. Het is derhalve in principe niet mogelijk om ontwikkelingen plaats te laten vinden die de kenmerken en waarden van deze gebieden aantasten of belemmeren. Het 'nee, tenzij'-principe is hierbij van toepassing.

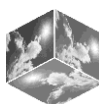
Tegenstrijdige activiteiten mogen niet plaatsvinden, tenzij de noodzaak hiervan goed onderbouwd kan worden en er compensatie plaats vindt van de aantasting of belemmering.

Naast behoud en ontwikkeling van natuurlijke waarden is het ook van belang dat landschappelijke waarden, zowel visueel-ruimtelijk als cultuurhistorisch, behouden en ontwikkeld worden. Bovendien wordt gestreefd naar recreatief medegebruik van de EHS door de aanleg van routestructuren.

P2 : Provinciale ontwikkelingszone groen (POG)

De Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG) maakt naast de EHS deel uit van de ecologische structuur van Limburg. Echter, waar de EHS voornamelijk natuur-, water- en bosgebieden betreft, heeft de POG met name betrekking op landbouwgebieden. De POG gaat uit van een ontwikkelingsgerichte basisbescherming. Dat wil zeggen dat het behoud en de ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden richtinggevend zijn voor ontwikkelingen binnen de POG. De landbouw moet meer landschapsgeoriënteerd plaats vinden en het bebouwingsvrije karakter dient gehandhaafd te blijven. Daarnaast dient de toeristisch-recreatieve structuur in stand gehouden te worden.

Hoewel binnen een POG de mogelijkheden tot ontplooiën van activiteiten wat ruimer zijn dan binnen de EHS, zijn ze ook hier maar beperkt. Versterken en ontwikkelen van natuur- en landschapswaarden is de doelstelling en alleen activiteiten die hier aan bijdragen (bijv. functies betreffende toerisme, recreatie of landbouw) zijn toegestaan.

Groene waarden

Blijkens de kaart 'Groene Waarden' is het gedeelte van het plangebied dat is gelegen ter hoogte van Lomm aangewezen als nieuwe natuur. Het gedeelte van het plangebied ter hoogte van Tegelen-Baarlo is grotendeels aangewezen als (bestaand) bos- en natuurgebied (donkergroen). Het zuidelijk deel, nabij de grens met de gemeente Peel en Maas is aangewezen als nieuwe natuur (oranje). De Maas is aangeduid als ecologische verbindingzone.

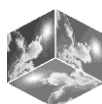
Gezien de aard van het planvoornemen, te weten het creëren van natuurlijke, vrij eroderen oevers die onderdeel (zullen) uitmaken van een aaneengesloten strook oeverhabitat die fungeert als ecologische corridor langs de Maas en die de Maas en haar natte riviernatuur verbinden met de hoger gelegen droge natuur, past het voornemen binnen het provinciaal beleid ten aanzien van de van toepassing zijnde perspectieven EHS en POG.

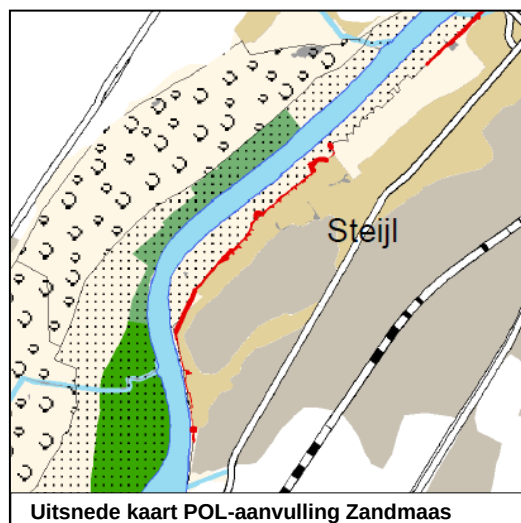
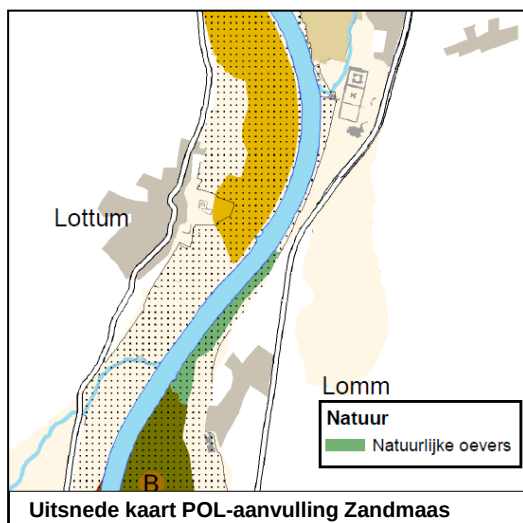
2.4.2 POL-aanvulling Zandmaas

Zoals reeds aangegeven in paragraaf 2.3.6 is nagenoeg gelijktijdig met het Tracébesluit Zandmaas/Maasroute, als vastgesteld door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer d.d. 12 maart 2002, de POL-aanvulling Zandmaas vastgesteld door Provinciale Staten van Limburg (d.d. 1 februari 2002). De aanvulling heeft de status van een streekplan, maar bevat op onderdelen concrete beleidsbeslissingen.

Deze aanvulling op het Provinciale Omgevingsplan geeft een nadere invulling aan het provinciaal beleid voor het noordelijk Maasdal en vormt de basis voor de uit te voeren ingrepen ter bescherming van dit gebied tegen hoogwater en voorziet tevens in enkele natuurontwikkelingsprojecten. Voorts gaat het document in op de afstemming tussen natuur en het recreatief gebruik van het Maasplassengebied, delfstoffenwinning in het Zandmaasgebied en het spanningsveld dat bestaat tussen het reserveren van ruimte voor hoogwater enerzijds en het gebruik c.q. bebouwen van het winterbed van de Maas anderzijds. Met de POL-aanvulling wordt beoogd voornoemde ingrepen ruimtelijk, milieukundig en waterstaatkundig in te passen.

Binnen het noordelijk Maasdal bevinden zich veel waardevolle en duidelijk zichtbare, vaak onvervangbare aardkundige fenomenen zoals rivierterrassen, rivierduinen, oude stroomgeulen en beekdalen. De Maas heeft van Eijsden tot aan Neer het karakter van een grindrivier, terwijl ze stroomafwaarts meer het karakter van een zandrivier krijgt met lokaal kleiafzettingen. De gevarieerde ondergrond en het afwisselende karakter van de rivier zorgen in potentie voor een grote rijkdom aan planten en dieren, kenmerkend voor een rivierenlandschap. Toch ontbreekt deze gevarieerdheid (anno 2002) vanwege een gebrek aan voldoende geschikte biotopen en een verregaande versnippering van natuur. De typische natuurwaarden van een rivierenlandschap zijn sterk achteruitgegaan of verdwenen door vervuiling en het gekanaliseerde en gestuwde karakter van de rivier, alsmede het intensieve grondgebruik in het dal. Doelstelling van de POL-aanvulling op dit punt is het tot stand brengen van een samenhangend stelsel van enkele grote natuurkernen voor riviernatuur

met daartussen gelegen kleinere natuurkernen en dit alles met elkaar verbonden door middel van natuurlijke oeverstroken.

Met de maatregelen uit Pakket I wordt beoogd een belangrijke impuls te geven aan de versterking van ecologische functie van de Maas en haar oevers. Onderdeel daarvan is de realisatie van 87 ha aan natuurlijke oever. Deze stroken van circa 100 meter breed moeten ecologische corridors worden en oeverhabitats gaan vormen. Voor de lange termijn bestaat het voornemen langs de gehele Maas natuurlijke oevers te realiseren. Dit is echter als maatregel opgenomen in Pakket II. Als concrete beleidsbeslissing is in onderhavig POL-aanvulling opgenomen (Pakket I) dat langs de Maas 2 kilometer aan oever wordt aangewezen als natuurlijke oever:

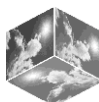
- tussen kilometerraai 103-104, gelegen ten zuiden van de Romeinenweerd bij Baarlo;
- tussen kilometerraai 118-119, gelegen tussen de Hoogwatergeul Lomm en het natuurgebied Barbara's weerd te Arcen.

De realisatie daarvan heeft als doel het creëren van een aaneengesloten strook oeverhabitat die fungeert als ecologische corridor langs de Maas die de Maas en haar natte riviernatuur verbindt met de hoger gelegen droge natuur en tevens het creëren van ruimte voor de toekomstige toename van rivierafvoeren.

Onderhavig bestemmingsplan voorziet de betreffende oevers – voor zover gelegen binnen de gemeente Venlo – van de bestemming Natuur, waarmee planologisch invulling wordt gegeven aan voornoemde concrete beleidsbeslissing uit de POL-aanvulling Zandmaas. Daarbij moet worden opgemerkt dat een gedeelte van de oever ter hoogte van Lomm zal worden voorzien van de bestemming 'Natuur' in het bestemmingsplan dat wordt opgesteld voor de Hoogwatergeul Lomm+.

Status concrete beleidsbeslissing na invoering Wro 1 juli 2008

Met de invoering van de 'nieuwe' Wet ruimtelijke ordening (Wro) is het instrument streekplan vervallen en is hiervoor de structuurvisie in de plaats gekomen. Ook de figuur concre-

te beleidsbeslissing, zoals Provinciale Staten die konden opnemen in streekplannen onder vigeur van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO(oud)), komt niet meer terug in de Wro. Uit het overgangsrecht als opgenomen in de Invoeringswet Wro blijkt dat een streekplan als bedoeld in artikel 4a WRO(oud) gelijk wordt gesteld met een structuurvisie als bedoeld in de 'nieuwe' Wro. Tevens is in de Invoeringswet Wro bepaald dat het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de Wro van toepassing blijft ten aanzien van streekplannen die vóór 1 juli 2008 in ontwerp ter inzage zijn gelegd, totdat de termijn als bedoeld in artikel 5 WRO (oud) is verstreken. De betreffende termijn bedraagt 10 jaar. De onderhavige concrete beleidsbeslissing(en) zijn vastgesteld op 1 februari 2002. Bij de vaststelling van het POL2006 op 22 september 2006 – en daarmee dus vóór 1 juli 2008 – zijn de op dat moment van kracht zijnde concrete beleidsbeslissingen overgenomen en daarmee opnieuw bevestigd c.q. vastgesteld. Gezien het voorgaande is de termijn van 10 jaar ná de hernieuwde vaststelling in 2006 nog niet verstreken.

2.4.3 Partiële herziening POL-aanvulling Zandmaas (2004)

Op 19 november 2004 is door Provinciale Staten van Limburg een partiële herziening van de POL-aanvulling Zandmaas aangenomen. Deze herziening voorziet in een reparatie van de onderdelen van de oorspronkelijke POL-aanvulling die door de Afdeling Bestuursrecht-spraak van de Raad in haar uitspraak van 9 juli 2003 (zaaknr 200201802/1) zijn vernietigd. De onderdelen die zijn vernietigd zijn de concrete beleidsbeslissingen voor enkele kadevakken te Venlo en Roermond en de aanleg van kaden en in- en uitlaatwerken voor het functioneren van het zuidelijk retentiebekken van het retentiegebied Lateraalkanaal west.

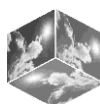
Daarnaast voorziet de partiële herziening in een aantal wijzigingen van kadevakken als gevolg van voortschrijdend inzicht en technische aanpassingen naar aanleiding van de detailuitwerking van de ontwerpen voor de kaden.

Deze partiële herziening heeft geen betrekking op wijzigingen van de POL-aanvulling ten aanzien van de natuurlijke oevers.

2.4.4 Partiële herziening POL-aanvulling Zandmaas (2010)

Ook in 2010 is door Provinciale Staten een herziening van de POL-aanvulling Zandmaas en tevens herziening van het POL2006 vastgesteld. Deze herziening heeft betrekking op het intrekken van (de status van) de concrete beleidsbeslissingen voor de kades (het Kadepplan) en de werkzaamheden in het retentiegebied Lateraalkanaal west. Aanleiding voor deze intrekking was het feit dat in 2010 de kades – op twee uitzonderingen na – gereed waren en ook de werkzaamheden in het retentiegebied Lateraalkanaal west in uitvoering waren, waardoor de betreffende concrete beleidsbeslissingen hun doel hebben bereikt en hun waarde hebben verloren.

De concrete beleidsbeslissing die is gericht op de aanleg van 2 kilometer aan natuurlijke oever tussen kilometerraai 103 en 104 en tussen 118 en 119 zijn niet ingetrokken, aangezien daaraan in 2010 nog geen uitvoering aan is gegeven.

2.4.5 Meerjarenplan Zandmaas II 2009

Dit document, met als ondertitel 'Perspectief op 2015-2050' van februari 2009 heeft betrekking op de Zandmaas vanaf de Maasplassen bij Roermond tot en met Geysteren aan de westoever en tot en met Mook aan de oostoever en is aanvullend op het Pakket I dat door Rijkswaterstaat Maaswerken worden uitgevoerd (zie paragraaf 2.3.6). Het document heeft betrekking op de lange termijn (doorkijk tot 2050) en beoogt een integrale aanpak van gebiedsontwikkeling, de publiek-private samenwerking te bevorderen en gaat uit van een clusterbenadering van projecten.

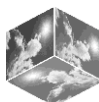
Het doel is meerledig:

- inzicht geven in de provinciale visie, strategie en inzet van instrumenten voor Zandmaas 2;
- inzicht geven in de samenhang van de diverse projecten in het Zandmaasgebied en de wijze waarop de provincie hier mee omgaat;
- sturing geven aan de besteding van de zogenoemde 'Veermangelden' ($30 + 2 \times 5 = 40$ miljoen euro);
- andere overheden, private partijen en maatschappelijke organisaties stimuleren hun eigen initiatieven hierop te laten aansluiten waardoor de gewenste ontwikkelingen rond het Zandmaasgebied versneld, kwalitatief verbeterd en/of beter betaalbaar worden
- sturing te geven aan de ontwikkelingen in het perspectief van 2050;
- een basis te leggen voor de fasering van de uitvoering van rivierwerken en gebiedsontwikkelingen op een langere termijn en daarbij anticiperend op de zich naar aanleiding van onder meer de klimaatontwikkeling aankondigende veranderingen rivier- en gebiedsbelangen proactief te borgen.

Ten aanzien van de realisatie van natuurlijke oevers acht de provincie nadere afstemming en flexibilisering van de scope van Rijkswaterstaat Maaswerken gewenst. Inhoudelijk onderschrijft de provincie het beleid met betrekking tot natuurvriendelijke oevers, mede tegen de achtergrond van de Kaderrichtlijn Water en het op grond daarvan tot stand gekomen stroomgebiedbeheerplan. De provincie is echter van oordeel dat natuurvriendelijke oevers mede moeten kunnen worden aangewend voor particulier/agrarisch natuurbeheer, hetgeen met zich brengt dat niet onder alle omstandigheden tot verwerving door de overheid (al dan niet gevolgd door beheer door een natuurbeherende instantie) hoeft te worden overgegaan. Verder is de provincie van oordeel dat voor de gebieden waar deze oevers worden gerealiseerd (anno 2009) in aanmerking komen voor aanzienlijk wezenlijker transformatieprocessen waarvoor een integrale gebiedsontwikkeling c.q. clusterbenadering kan worden toegepast.

Voor wat betreft het noordelijk deel van het plangebied kan worden opgemerkt dat de natuurlijke oever aansluit op de in ontwikkeling zijnde Hoogwatergeul Lomm+, waardoor sprake is van een integrale gebiedsbenadering.

Voor het gebied Laerbroeck, waarvan de Romeinenweerd onderdeel uitmaakt is door de gemeente Venlo en de voormalige gemeente Maasbree in 2009 een intergemeentelijke

structuurvisie vastgesteld met als doel het uitkopen en slopen van 26 hectare aan glasopstanden en bedrijfsgebouwen, het herinrichten van het gebied met ruimte voor de rivier, ecologische verbindingen en met een hoge ruimtelijke kwaliteit. Om dit project budgetneutraal te kunnen uitvoeren zouden in het gebied ca 80 woningen moeten worden gerealiseerd (zie paragraaf 2.5.3). In dit traject zijn onder meer ook Rijkswaterstaat en de Provincie Limburg betrokken. Hoewel de structuurvisie in 2009 is vastgesteld, is het vooralsnog niet gekomen tot de vaststelling van een bestemmingsplan waarin de planologisch-juridische vertaling van de structuurvisie heeft plaatsgevonden. Aangezien de ruimtelijke uitgangspunten voor het gebied als neergelegd zijn voldoende duidelijk zijn, waarbij het creëren van ruimte voor de rivier en natuurversterking expliciet zijn benoemd en onderhavig planvoornemen daarin voorziet wordt de natuurlijke oever ter hoogte van het plangebied in onderhavig bestemmingsplan reeds bestemd tot 'Natuur'.

2.5 Gemeentelijk beleid

2.5.1 Ruimtelijke Structuurvisie Venlo

Op 25 juni 2014 heeft de gemeenteraad van Venlo de "Ruimtelijke Structuurvisie Venlo, ruimte binnen grenzen" vastgesteld, waarin de raad de ambities en opgaven voor het ruimtelijke domein voor de komende jaren heeft vastgelegd. Belangrijke keuzes betreffen onder meer kiezen voor het principe van uitnodigingsplanologie, kwaliteitsverbetering van het bestaand stedelijk gebied voor uitbreiding daarbuiten, een regionale benadering van voorliggende opgaven en toepassing van de uitgangspunten van 'Cradle to Cradle'.

Voor onderhavig planvoornemen zijn is met name het deel 'Leven met de Maas' van belang.

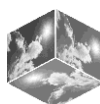
Leven met de Maas

De gemeente Venlo wil voorbereid zijn op de klimaatverandering en de 'levende rivier' de Maas de ruimte geven. Rivierverruimende maatregelen zijn welkom boven de aanleg van nieuwe dijken. Mocht toch bouwen in het rivierbed aan de orde zijn, dan dienen de betreffende gebouwen hoogwaterbestendig te zijn, waarin kan worden voorzien door adaptief te (ver)bouwen. Voorts dient de kwaliteit van het Maasdal behouden te blijven en waar mogelijk te worden versterkt.

Onderhavig bestemmingsplan heeft betrekking op de inrichting van natuurlijke oevers van de Maas hetgeen een positieve bijdrage levert aan de hoogwaterbescherming, de ontwikkeling c.q. het behoud van ecologische verbindingen en waarbij voorts recreatief medegebruik mogelijk is. Dit voldoet aan het gemeentelijk beleid als verwoord in de structuurvisie.

2.5.2 Strategische Visie Venlo 2030

Met de Strategische Visie Venlo 2030 voorziet de gemeente Venlo in een afwegingskader op basis waarvan toekomstige besluiten kunnen worden afgewogen en nieuwe ontwikkelingen binnen breder perspectief kunnen worden geplaatst. In de Visie Venlo is vastgelegd hoe Venlo zich tot 2030 zal moeten ontwikkelen. Er zijn vijf thema's gekozen waarvoor een

analyse voor het jaar 2010 is uitgevoerd en op basis waarvan de ambities voor het jaar 2030 zijn geformuleerd. Het betreft de volgende thema's:

1. Stad van actieve mensen;
2. Innovatieve en excellente stad;
3. Venlo internationaal;
4. Centrum van de Euregio: hoofdstad en vitaal hart;
5. Veelzijdige stad in het groen.

De geschetste thema's en ambities zijn samengetrokken tot een drietal scenario's waarin duidelijk herkenbare accenten worden gezet. Tijdens het besluitvormingsproces over de strategische visie in de gemeenteraad is een aantal elementen uit deze drie scenario's samengevoegd tot een samengesteld scenario, 'Venlo Kansenstad' (Je maakt het in Venlo). Dit is het scenario waarvoor de gemeenteraad zich raadsbreed heeft uitgesproken.

Het scenario is gericht op een gemeente Venlo anno 2030 die als volgt kan worden omschreven:

- gekend om een aantal beeldbepalende grote projecten en de traditionele bedrijvigheid rondom de clusters logistiek en agribusiness en de toepassing van de principes van C2C;
- 100.000+ gemeente met bijbehorend voorzieningenniveau;
- een gemeenschap waarin iedere inwoner individueel wordt uitgedaagd om een bijdrage te leveren aan de gemeenschap en waarin 'zelf doen' maatgevend is;
- een open en voor nieuwkomers toegankelijke gemeenschap die mensen uitnodigt actief deel te nemen en een bijdrage te leveren, met behoud van ieders eigen identiteit;
- een breder aanbod van hoger onderwijs, academische opleidingen, een groot aandeel jonge gezinnen en meer hogeropgeleide kenniswerkers dan in 2010.

Dit scenario geeft aan waar in de komende jaren het accent op zou moeten komen te liggen en waar dus nieuwe inhoudelijke impulsen of heroverwegingen ten aanzien van het gemeentelijk beleid nodig zijn. Onderhavig plan draagt in algemene zin bij aan het creëren van een aantrekkelijke en veilige woon- en leefomgeving aan de Maas.

2.5.3 Structuurvisie Laerbroeck

Deze intergemeentelijke structuurvisie is vastgesteld door de raad van Venlo op 27 mei 2009. In mei 2009 is de structuurvisie ook door de gemeenteraad van de voormalige gemeente Maasbree vastgesteld. De structuurvisie bestaat uit een integrale gebiedsvisie die uit gaat van een gezamenlijke aanpak, gericht op de uitplaatsing van glastuinbouwbedrijven uit het stroomvoerend rivierbed van de Maas en vervolgens het voorzien in nieuwe passende gebiedsfuncties, waarbij als doelen wordt gehanteerd:

- het bieden van ruimte voor de rivier de Maas;
- natuurontwikkeling;
- verbetering van de ruimtelijke kwaliteit.

	te handhaven natuur / landschap		landgoed/nieuwe bomenrij / lanen
	te ontwikkelen natuur : bos		uitbreiding woongebied
	te ontwikkelen natuur : uiterwaarde		gebiedsontsluiting
	te ontwikkelen natte natuur : riet, moeras wilgenstruweel		te verwijderen ontsluiting
	te ontwikkelen droge natuur : hooiland		nieuwe ontsluiting
	te ontwikkelen : woongebied		nieuw wonen in lage dichtheden
	nieuwe jachthaven		behoud bestaande lintbebouwing
	beekdal zichtbaar maken		

In de structuurvisie is ten aanzien van natuurontwikkeling benoemd dat de realisatie van aaneengesloten riviernatuur wordt nagestreefd. De structuurvisie voorziet in een aantal scenario's, waarvan door het aannemen van een amendement door de gemeenteraad van Venlo nog maar één scenario van belang is: "Lommerrijk zonder koelen".

De gronden die zijn gelegen binnen onderhavig plangebied zijn op de structuurvisiekaart voorzien van de aanduiding 'te ontwikkelen natuur : uiterwaarden'. De doelstelling daarvoor is het creëren van een aaneengesloten natuurlijk rivierfront als ecologische verbindingzone. Uitdrukkelijk benoemd is dat het niet de bedoeling is de uiterwaarden te beplanten of hoge begroeiing mogelijk te maken, maar het uitzicht op de Maas in tact te houden en delen te vergraven, waardoor een nat milieu zal ontstaan. Bij de uitwerking zal wel aandacht moeten zijn voor recreatief medegebruik van de uiterwaarden. Dit is een harde uitwerkingseis.

Onderhavig planvoornemen past binnen de structuurvisie aangezien invulling wordt gegeven aan het creëren c.q. versterken van de ecologische verbindingzone en het realiseren van een natuurlijk rivierfront. Hoewel vooralsnog geen vergraving wordt voorzien, zal door het (gedeeltelijk) verwijderen van de oeververdediging door vrije erosie toch een nat milieu ontstaan. Gezien het voorgaande past het voornemen binnen de kaders van de Structuurvisie Laerbroeck.

2.5.4 Gemeentelijk archeologiebeleid

De gemeente Venlo beschikt over een archeologische advies- en beleidskaart uit 2007. Voor de gronden die met de gemeentelijke herindeling per 1 januari 2010 zijn toegevoegd aan het grondgebied van de gemeente Venlo – waaronder Lomm – wordt momenteel een dergelijke kaart opgesteld, waarbij ook de rest van de kaart wordt geactualiseerd

Daar waar een middelhoge, hoge of zeer hoge archeologische verwachtingswaarde geldt en binnen een straal van 50 meter rondom vindplaatsen, is archeologisch onderzoek nodig bij bodemingrepen. Afhankelijk van de verwachtingswaarde geldt een ondergrens voor wat betreft oppervlakte en verstoringsdiepte. Blijft een bouwplan onder die ondergrens, dan is geen onderzoek vereist.

Verwachtingswaarde	Oppervlakte	Verstoringsdiepte
Archeologisch waardevol (zeer hoog)	> 100 m ²	> 40 cm
(Middel)hoog	> 500 m ²	> 40 cm
Laag	> 5.000 m ²	> 40 cm

Binnen een straal van 50 meter rond archeologische terreinen en vindplaatsen en ter plaatse van eventuele gemeentelijke monumenten is altijd onderzoek nodig. Voor Rijksmonumenten is de gemeente geen bevoegd gezag.

De verwachtingswaarden zijn vertaald naar een passende dubbelbestemming op de verbeelding met daaraan gekoppeld een beschermde regeling in de planregels, waarbij wordt

uitgegaan van het vastgestelde beleid van de gemeente Venlo. De nieuwe beleids- en advieskaart is op het moment van schrijven van deze toelichting in concept gereed. Vooralsnog zal de betreffende conceptkaart worden gehanteerd. Per fase van de bestemmingsplanprocedure (vooroverleg, ontwerp, vaststelling) zal worden uitgegaan van de meest recente gegevens. Naar verwachting zal de nieuwe beleids- en advieskaart worden vastgesteld voor vaststelling van onderhavig bestemmingsplan, waardoor de kaart op dat moment als geldend beleid kan worden aangemerkt.

2.5.5 Gemeente-atlas 2015 (Arcen en Velden)

In 2004 is door de voormalige gemeente Arcen en Velden gestart met het opstellen van een (structuur)visie die als onderlegger zou moeten dienen voor toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen. Het resultaat is de “Gemeente-atlas 2015”, waarin de visie is verwoord ten aanzien van de sociale structuur, de ruimtelijke structuur en toerisme. Volledigheidshalve wordt vermeldt dat dit document geen structuurvisie is als bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening.

De ruimtelijke structuur van Arcen en Velden wordt in sterke mate bepaald door de natuurlijke zonering van oost naar west. Behoud en versterking van deze structuur is de basis voor de visie, waarbij de volgende zones worden onderscheiden:

Blauwe zone

Deze zone bestaat uit het Maasdal met haar grote potentie ten aanzien van natuurontwikkeling en dag- en waterrecreatie.

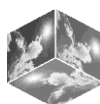
Gele zone

De gele zone wordt gevormd door het (open) cultuurlandschap, de woonkernen, bedrijventerrein Spikweien, de Kasteeltuinen in Arcen, de provinciale weg N271 en de agrarische functies. Het open karakter van het agrarische gebied dat binnen de zone voorkomt dient te worden behouden. Rond Schandelo is een concentratie van glastuinbouw voorzien.

Groene zone

Bestaande uit de bos- en natuurgebieden met in het noordelijk deel toeristische functies rond de (voormalige) zandwinplassen. Deze zone is gesitueerd aan de oostzijde van de gemeente en bestaat uit bossen, heide, vennen en stuifzanden (maasduinen) en houtwallen. Grote delen van het gebied maken onderdeel uit van de ecologische hoofdstructuur. Binnen dit gebied zijn een aantal verblijfsrecreatieve bedrijven gesitueerd. Daarnaast kent het gebied een duidelijke dagrecreatieve functie (wandelen, fietsen etc.).

Dit beleidsdocument is enkel van belang voor het noordelijk deel van het plangebied, ter hoogte van Lomm, dat is gelegen in de blauwe zone. De realisatie van natuurlijke oevers ter hoogte van Lomm is in de visie expliciet genoemd als actie ter versterking van het natuurlijke karakter van de (voormalige) gemeente Arcen Velden. Gezien het voorgaande past het planvoornemen binnen de visie die is verwoord in de Gemeente-atlas 2015.

3 Sectorale aspecten

3.1 Inleiding

Milieubeleid wordt steeds meer geïncorporeerd in andere beleidsvelden. Verbreding van milieubeleid naar andere beleidsterreinen is een belangrijk uitgangspunt in het gemeentelijke milieubeleid. Ook in de ruimtelijke planvorming is structureel aandacht voor milieudoelstellingen nodig. De milieudoelstellingen worden daartoe integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in de planvormingsproces meegewogen.

Een duurzame ontwikkeling van de gemeente Venlo is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat zijn doorwerking heeft in meerdere beleidsterreinen.

3.2 Bodemkwaliteit

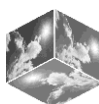
Bij het opstellen van een nieuw bestemmingsplan moet op basis van artikel 3.1.6. Besluit ruimtelijke ordening worden onderzocht of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van de bodem. Het uitgangspunt is dat een eventuele aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico mag opleveren voor de gebruikers van de bodem en dat de bodemkwaliteit niet verslechtert door grondverzet. Bij het opnemen van wijzigingsbevoegdheden kan die onderzoeksverplichting vooruit worden geschoven tot het moment van toepassing daarvan. Ook aan een afwijkingsbevoegdheid kan de voorwaarde worden verbonden dat een bodemonderzoek wordt uitgevoerd. Bij overige ruimtelijke besluiten is ook een inzicht in de bodemkwaliteit nodig op basis van artikel 3.2 Algemene wet bestuursrecht.

Gezien de aard van het planvoornemen heeft onderhavig bestemmingsplan geen gevolgen voor de bodemkwaliteit. Er wordt geen grond verplaatst en er worden geen milieugevoelige functies mogelijk gemaakt. Een bodemonderzoek is daarom niet noodzakelijk.

3.3 Geluidhinder

De Wet geluidhinder voorziet rond (gezoneerde) industrieterreinen, langs wegen en langs spoorwegen in zones. Een zone rond een industrieterrein moet tezamen met het bestemmingsplan dat de vestiging van geluidszoneringsplichtige bedrijven mogelijk maakt worden vastgesteld op basis van een akoestisch onderzoek. Het industrieterrein zelf maakt geen deel uit van de zone. De zones langs wegen en spoorwegen volgen uit de Wet geluidhinder in samenhang met het Besluit geluidhinder en de Regeling Zonekaart spoorwegen.

Indien men voornemens is nieuwe woningen of andere geluidsgevoelige gebouwen te realiseren binnen deze zones, dan dient een akoestisch onderzoek te worden uitgevoerd waaruit blijkt dat aan de hoogst toelaatbare geluidsbelasting op de gevel, als opgenomen in de Wet geluidhinder c.q. het Besluit geluidhinder, kan worden voldaan. Bij de planologische realisatie van nieuwe geluidsbronnen in de vorm van een industrieterrein, weg of spoorweg dient te worden onderzocht of de hiervoor bedoelde hoogst toelaatbare geluidsbelasting op de gevels van bestaande woningen binnen de nieuwe zone kunnen worden gehaald.

Onderhavig planvoornemen maakt geen nieuwe woningen of andere nieuwe geluidsgevoelige objecten mogelijk waarvoor een akoestisch onderzoek is vereist. Verder ligt er binnen het plangebied geen gezoneerd industrieterrein of een zone ten behoeve van een dergelijk industrieterrein in de nabijheid van het plangebied.

3.4 Luchtkwaliteit

De Wet luchtkwaliteit (verankerd in de Wet Milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2) is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor.

Nederland kan vooralsnog niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht zijn geworden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Projecten die "niet in betekenende mate" (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof. Voor een aantal functies (onder andere woningen, kantoren, tuin- en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

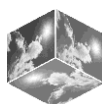
Gezien de aard en omvang van onderhavig planvoornemen is geen sprake van negatieve gevolgen op de luchtkwaliteit. Het aspect luchtkwaliteit vormt derhalve geen belemmering voor onderhavig planvoornemen.

3.5 Externe veiligheid

Het uitgangspunt van wet- en regelgeving en beleid ten aanzien van externe veiligheid is scheiding van kwetsbare functies en risicobronnen, waarmee men het volgende wil bereiken:

- bescherming van personen die zich bevinden in de nabijheid van een risicobron tegen de kans op overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen of ten gevolge van een ongeval met een vliegtuig op of nabij een luchthaven;
- bescherming van de samenleving tegen het ontwrichtende effect van een dergelijk ongeval met een groot aantal slachtoffers.

Voor de eerste doelstelling is het begrip 'plaatsgebonden risico' (PR) van belang. De norm voor het plaatsgebonden risico is 10^{-6} , die als een contour om een risicovolle inrichting en aan weerszijden langs een transportroute of buisleiding ligt. Binnen die contour zijn inge-

volge het Besluit externe veiligheid inrichtingen milieubeheer (BEVI) geen nieuwe kwetsbare objecten toegestaan. Voor beperkt kwetsbare objecten als bedoeld in het BEVI geldt die norm als richtwaarde. Een soortgelijke normstelling en systematiek geldt voor transport van gevaarlijke stoffen over wegen, spoorwegen en binnenwateren en via buisleidingen.

Bij de realisatie van de tweede doelstelling staat het begrip 'groepsrisico' (GR) centraal. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen binnen het invloedsgebied van een risicovolle inrichting, transportas waarover vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt en van een buisleiding waardoor die stoffen worden vervoerd, is op dat punt onderzoek nodig. Daaruit volgt een indicatie van de maatschappelijke ontwrichting in geval van een ramp. Voor het groepsrisico geldt geen norm maar wel een oriënterende waarde, die als ijkpunt geldt bij het zoeken naar maatschappelijk aanvaardbare grenzen.

Op grond van artikel 13 BEVI dient het bevoegd gezag bij nieuwe ruimtelijke plannen die nieuwe (kwetsbare) objecten mogelijk maken een verantwoording van het groepsrisico plaats te vinden. Een soortgelijke regeling geldt voor transport van gevaarlijke stoffen over wegen, spoorwegen en binnenwateren en via buisleidingen.

Onderhavig bestemmingsplan voorziet niet in mogelijkheden voor nieuwe (beperkt) kwetsbare objecten of nieuwe risicobronnen dan wel nieuwe transportroutes. Het aspect externe veiligheid vormt derhalve geen belemmering voor onderhavig planvoornemen. Een binnen het zuidelijk deel van het plangebied gelegen gasleiding is op de verbeelding aangeduid en de belemmerende strook is voorzien van een beschermende dubbelbestemming 'Leiding – Gas'.

3.6 Kabels en leidingen

Binnen dan wel nabij de plangebieden zijn enkele leidingen aanwezig die planologische bescherming behoeven. In het noordelijk deel van het plangebied betreft het een tweetal rioolleidingen. In het zuidelijk deel van het plangebied betreft het een rioolleiding en een gasleiding. De betreffende leidingen zijn in onderhavig bestemmingsplan voorzien van een beschermende dubbelbestemming ter breedte van de betreffende belemmerende strook.

De betreffende leidingen liggen buiten de in overleg met de leidingbeheerders bepaalde interventielijn die maximale begrenzing van de vrije erosie aangeeft, alvorens maatregelen worden getroffen.

Verder zijn geen kabels, leidingen of verbindingen aanwezig die planologische bescherming behoeven en/of van invloed zijn op onderhavig planvoornemen.

3.7 Archeologie

Bij de opstelling en de uitvoering van ruimtelijke plannen moet rekening gehouden worden met bekende archeologische waarden. Het uitgangspunt hierbij is dat het archeologisch erfgoed moet worden beschermd op de plaats waar het wordt aangetroffen. Gezien dit uitgangspunt mogen bekende archeologische monumenten niet aangetast worden en moet

in geval van voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen in gebieden met een hoge of middel-hoge archeologische verwachtingswaarde een archeologisch onderzoek worden uitgevoerd.

Als reeds verwoord in paragraaf 2.5.4 beschikt de gemeente Venlo over een archeologische advies- en beleidskaart. Blijkens de meest recente versie van deze kaart geldt voor nagenoeg het gehele plangebied een hoge tot middelhoge verwachtingswaarde. Als ondergrens voor de archeologische onderzoeksplicht hanteert de gemeente hier een oppervlakte van 500 m² en een verstoringsdiepte van 40 cm onder maaiveld. Voor een gebied van 50 meter rond vindplaatsen geldt een onderzoeksplicht voor bodemingrepen met een verstoringsdiepte van 40 cm onder maaiveld, ongeacht de oppervlakte. Aangezien voornog geen bodemingrepen worden voorzien is geen archeologisch onderzoek verricht. Mochten in een later stadium toch bodemingrepen noodzakelijk c.q. gewenst zijn, dan is op grond van de regels als verbonden aan de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie middelhoog' mogelijk alsnog onderzoek noodzakelijk. Het hiervoor beschreven beleid is vertaald in de betreffende regels.

3.8 Cultuurhistorie

Op basis van de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Limburg kan worden geconcludeerd dat in of nabij het plangebied geen cultuurhistorische waardevolle elementen aanwezig zijn waarop onderhavig planvoornemen van invloed is. Het plangebied maakt geen onderdeel uit van een beschermd dorps- of stadgezicht en er zijn geen monumenten aanwezig. Het aspect cultuurhistorie vormt dan ook geen belemmering voor onderhavig bestemmingsplan.

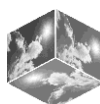
3.9 Ecologie

In de Flora- en faunawet is de soortbeschermingsregeling uit de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn geïmplementeerd. In verband met de uitvoerbaarheid van bestemmingsplannen dient rekening te worden gehouden met soortbescherming en met name de aanwezigheid van beschermde soorten in het plangebied. Dit betekent dat op voorhand moet worden onderzocht of het plan van invloed is op dergelijke soorten en of redelijkerwijs niet reeds kan worden gesteld dat een eventuele benodigde ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet niet kan worden verkregen.

Ook dient rekening te worden gehouden met gebieden die worden beschermd via de Natuurbeschermingswet 1998, waarin ook alle Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijn-gebieden zijn opgenomen als Natura 2000-gebieden. Daarnaast kan een plan van invloed zijn op de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Natuurtoets noordelijk deel plangebied

Door Kurstjens Ecologisch Adviesbureau is een natuurtoets uitgevoerd voor het noordelijk deel van het plangebied (nr 2014.08, 25 september 2014), bestaande uit een literatuuronderzoek en een veldonderzoek. Het rapport is als bijlage bij deze toelichting gevoegd. De conclusies kunnen als volgt worden samengevat.

Voor wat betreft soorten als genoemd in tabel 2 en tabel 3 van de Flora- en faunawet zijn aangetroffen de bever, das en de rivierdonderpad, welke soorten voorkomen in tabel 3 en derhalve streng beschermd zijn. In het gebied is een beverburcht aangetroffen, waarmee bij de inrichting van het gebied rekening dient te worden gehouden. Bij de uitwerking van de inrichting van het plangebied zal hier rekening mee worden gehouden door de burcht en een zone van 25 meter daar omheen intact te laten. Tevens dient de voormalige monding van de Haagbeek behouden te blijven, aangezien die (straks) een belangrijke functie voor de bever heeft als rust- en foerageergebied voor de bever. Het (oude) ooibos dient hier intact te blijven. Zodoende zijn volgens Kurstjens geen negatieve gevolgen te verwachten.

Voor de dassenburcht geldt dat deze intact dient te worden gehouden, net als het foerageergebied. Bij de verdere uitwerking kan en zal daar aan worden voldaan. Tevens zal de oever begraasd moeten worden om extreme verruiging tegen te gaan, hetgeen niet positief is voor de kwaliteit van het foerageergebied.

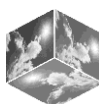
In de Maas komen vrijwel alle zoetwatervissen voor, waaronder de rivierdonderpad. Het is bekend dat stortsteen biotoop van de rivierdonderpad is. Ingrepen als het verwijderen van de kunstmatige stortsteen gebeurt echter niet over de volle lengte van het plangebied. Aan weerskanten van de veerstoep zal een zone met stortsteen aanwezig blijven en ook de uitmonding van de ten zuiden van het plangebied gelegen hoogwatergeul zal verstevigd blijven/worden. Er blijft dus voldoende biotoop over. Tijdens de werkzaamheden wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode en wel zodanig dat vissen die zich tussen de stenen verschuilen kunnen wegzwemmen, waardoor overtredingen worden voorkomen.

De aanwezige beschermde flora, wilde marjolein, komt hoog in de oeverzone voor, waardoor deze soorten bij ingrepen in verband met het verwijderen van de oeververdediging intact zullen blijven. Voor aanvang van de werkzaamheden zullen groeiplaatsen worden gemarkeerd om verstoring te (kunnen) voorkomen.

Natuurtoets zuidelijk deel plangebied

Door Kurstjens Ecologisch Adviesbureau is ook een natuurtoets uitgevoerd voor het zuidelijk deel van het plangebied (nr 2014.07, oktober 2014), eveneens bestaande uit een literatuuronderzoek en een veldonderzoek. Ook dit rapport is als bijlage bij deze toelichting gevoegd. De conclusies kunnen als volgt worden samengevat.

Voor wat betreft soorten als genoemd in tabel 2 en tabel 3 van de Flora- en faunawet zijn aangetroffen de bever en de rivierdonderpad, welke soorten voorkomen in tabel 3 en derhalve streng beschermd zijn. In de Romeinweerd is een beverburcht aangetroffen, waarmee bij de inrichting van het gebied rekening dient te worden gehouden. Bij de uitwerking van de inrichting van het plangebied zal hier rekening mee worden gehouden door de burcht, een zone van 25 meter daar omheen en het aangrenzende foerageergebied intact te laten. Zodoende zijn volgens Kurstjens geen negatieve gevolgen te verwachten.

Ten aanzien van de rivierdonderpad geldt dat deze voorkomt in de Maas. Stortstenen vormen een biotoop voor deze vissoort. Binnen dit deel van het plangebied komt geen stortsteen voor, enkel grof grind, waardoor hier naar verwachting nauwelijks ruimte is voor deze soort. Op het moment dat ingrepen in de vorm van het verwijderen van grof grind aan de orde zijn, zal worden gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode, waardoor vis-sen de kans krijgen weg te zwemmen en overtredingen kunnen worden voorkomen.

De aanwezige beschermde flora, wilde marjolein en rapunzelklokje, komen hoog in de oe-verzone voor, waardoor deze soorten bij ingrepen in verband met het verwijderen van de oeververdediging intact zullen blijven. Voor aanvang van de werkzaamheden zullen groei-plaatsen worden gemarkeerd om verstoring te (kunnen) voorkomen.

Natura 2000

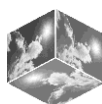
Het noordelijk deel van het plangebied, ter hoogte van Lomm grenst aan het Natura2000-gebied Maasduinen. Het zuidelijk deel van het plangebied is niet gelegen in de nabijheid van een Natura2000-gebied.

Conclusie

Ten aanzien van onderhavig bestemmingsplan kan worden gesteld dat de uitvoerbaarheid ten aanzien van ecologische aspecten niet in het geding is, wanneer de bevindingen van Kurstjens worden opgevolgd. De bestemmingswijziging van agrarisch naar natuur heeft een positief effect op de biodiversiteit (binnen het plangebied) door het creëren een aan-eengesloten strook oeverhabitat die fungeert als ecologische corridor langs de Maas, waardoor de Maas en haar natte riviernatuur wordt verbonden met de hoger gelegen dro-ge natuur.

Om dezelfde reden kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de planvorming geen (sig-nificant) negatieve effecten zal hebben op de Maasduinen of op de Ecologische Hoofd-structuur. Er wordt juist een bijdrage geleverd aan het creëren van een ecologische ver-bindingszone tussen natuurgebieden.

De exacte inrichting van de oevers is nog niet gedetailleerd beschikbaar. Bij de uitwerking daarvan in een inrichtingsplan zal rekening worden gehouden met de bevindingen van Kurstjens. Voor uitvoering van de werkzaamheden zal nog een schouw worden uitgevoerd en de aannemer zal in diens opdracht worden verplicht te werken volgens een goedge-keurde gedragscode. Bovendien is voor uitvoering van de benodigde werkzaamheden op grond van de planregels voor de bestemming 'Natuur' een vergunning nodig, waardoor een toetsmoment is ingebouwd waarbij ook toetsing aan natuurlijke waarden aan de orde komt. Voorts is van belang dat te allen tijde dient te worden voldaan aan de algemene zorgplicht als vervat in de Flora en faunawet. Zodoende zijn geen nadelige effecten op het voortbestaan van de in de natuurtoets vermelde wettelijk beschermde soorten te verwach-ten.

Gezien het voorgaande vormt het aspect ecologie geen belemmering voor onderhavig planvoornemen en zal bij verdere uitwerking rekening worden gehouden met de resultaten van de onderzoeken van Kurstjens en zal voor uitvoering van de werkzaamheden nog een schouw plaatsvinden.

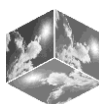
Volledigheidshalve wordt tot slot ook verwezen naar hetgeen ten aanzien van natuurwaarden is gesteld in de POL-aanvulling Zandmaas.

3.10 Beoordeling milieueffectrapportage

Een milieueffectrapportage (m.e.r.) is verplicht voor besluiten van de overheid over initiatieven van particulieren of marktpartijen, zoals bij de bouw van woonwijken de aanleg van auto(snel)wegen, spoorwegen, vliegvelden, pijpleidingen voor gas of olie en (stuw)dammen.

Een m.e.r. kan ook verplicht zijn voor plannen van de overheid, zoals een bestemmingsplan. Ingevolge het Besluit milieueffectrapportage (verder: Besluit m.e.r.) wordt getoetst of het bestemmingsplan voorziet in, of een kader vormt voor, activiteiten die (mogelijk) belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu. Hiervoor zijn in de bijlage bij het Besluit m.e.r. lijsten opgenomen waarin activiteiten zijn aangewezen die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu (lijst C) of ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben (lijst D). In de lijsten zijn (indicatieve) drempelwaarden opgenomen.

De beoogde ontwikkeling is gezien de aard en doel van het planvoornemen niet aan te merken als een wijziging van een binnenvaarweg als bedoeld in lijst C dan wel D. Gezien de aard, omvang en het doel van de voorziene ingrepen en hetgeen is beschreven in dit hoofdstuk, kan worden geconcludeerd dat het planvoornemen geen belangrijke nadelige gevolgen zal hebben voor het milieu.

4 Waterparagraaf

4.1 Inleiding

Het doel van de watertoets is om water een uitgesproken en inhoudelijk betere plaats te geven bij het opstellen en beoordelen van alle waterhuishoudkundig relevante plannen. De watertoets vraagt niet alleen een beschrijving van de waterhuishoudkundige situatie en de invloed die de voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen hebben, maar ook een vroegtijdig overleg met waterbeheerders.

4.2 Watertoets

Voor het bestemmingsplan wordt in een vroeg stadium overleg gevoerd met de waterbeheerder over het ruimtelijke planvoornemen. Ten behoeve van het bestemmingsplan is in dat kader onderzoek vereist naar de gevolgen van de beoogde functiewijziging voor het watersysteem. Uitgangspunt daarbij is dat negatieve effecten voor het watersysteem zoveel mogelijk moeten worden vermeden.

4.3 Waterschap Peel en Maasvallei

Waterbeheerplan 'Orde in water, water in orde'

Het plangebied valt binnen het beheersgebied van Waterschap Peel en Maasvallei. Het Waterschap Peel en Maasvallei heeft in het Waterbeheersplan 2010-2015 haar doelen met betrekking tot het beheer van het watersysteem beschreven. Deze doelen zijn onderverdeeld naar een aantal thema's:

Veilige dijken

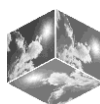
Het is een taak van waterschap Peel en Maasvallei om bewoners binnen het werkgebied op een realistische manier te beschermen tegen hoogwater van de Maas. Derhalve dienen primaire waterkeringen te voldoen aan wettelijke veiligheidsnormen en de hiervoor landelijk vastgelegde toetsingscriteria. Daarnaast dient de voorbereiding op, bestrijding van en nazorg bij calamiteiten efficiënt en doeltreffend te verlopen.

Droge voeten en voldoende water:

Waterschap Peel en Maasvallei streeft naar een optimaal en gebiedsgericht waterpeil. Het watersysteem wordt ingericht op basis van het Nieuw Limburgs Peil, met de juiste grond- en oppervlaktewaterpeilen. Verder moet het watersysteem voldoen aan de provinciale normering voor regionale wateroverlast. Knelpunten moeten derhalve aangepakt worden en voorkomen worden. Ook de burger dient inzicht te krijgen in overstromingsrisico's en de gevolgen hiervan voor hun onroerend goed. Daarnaast moeten mensen optimaal kunnen genieten van het watersysteem, onder andere door recreatief medegebruik.

Schoon water

De ambitie van Waterschap Peel en Maasvallei is gericht op de realisatie en het behouden van een gezond en veerkrachtig watersysteem, als bijdrage aan een gezonde, veilige en aantrekkelijke leefomgeving. Beken en sloten dienen dan ook schoon en ecologisch gezond te zijn. Daarnaast wordt de werking van de rioolwaterzuiveringsinstallaties verbeterd. Ook worden gemeenten gestimuleerd riooloverstorten en diffuse bronnen aan te pakken.

4.3 het planvoornemen

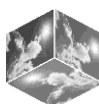
Onderhavig planvoornemen heeft betrekking op de realisatie van natuurvriendelijke oevers langs de Maas. Door het (gedeeltelijk) verwijderen van de oeeververdediging zal door vrije erosie een natuurlijker verloop van de oevers gaan ontstaan. Er zal geen nieuwe verharding of bebouwing worden gerealiseerd, waardoor geen aanleiding bestaat te voorzien in opvang c.q. berging van afstromend hemelwater. Voorts draagt het planvoornemen als onderdeel van het project Zandmaas/Maasroute bij aan de hoogwaterbescherming.

Op de relatie met de Kaderrichtlijn Water, het Nationaal Waterplan, de regeling ten aanzien van het rivierbed van de Maas in het Barro en de Beleidslijn grote rivieren is reeds ingegaan in hoofdstuk 2.

Gezien het voorgaande kan worden geconcludeerd dat onderhavig planvoornemen geen negatieve effecten zal hebben op het watersysteem.

4.6 Overleg waterbeheerder

Onderhavig bestemmingsplan is opgesteld op initiatief en in opdracht van Rijkswaterstaat. In het kader van het wettelijk vooroverleg is onderhavig bestemmingsplan door de gemeente Venlo voorgelegd aan het waterschap Peel en Maasvallei. Het waterschap heeft laten weten geen aanleiding te zien inhoudelijke opmerkingen te maken ten aanzien van het plan. Naar aanleiding van ambtelijk overleg met Rijkswaterstaat zijn enkele verbeteringen aangebracht in de vertaling van de Beleidsregels grote rivieren in de planregels.

5 Juridische opzet

5.1 Wettelijk kader

Het wettelijk kader voor de inhoud en de vaststellingsprocedure van een bestemmingsplan wordt sinds 1 juli 2008 gevormd door de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en is verder ingevuld door het Besluit ruimtelijke ordening (bro) en de Regeling standaarden ruimtelijke ordening (Rsro). De Wro, het Bro en de Rsro bevatten regels ten aanzien van de (digitale) vormgeving, inhoud en raadpleegbaarheid van bestemmingsplannen, met als doel bestemmingsplannen uniform vergelijkbaar en uitwisselbaar te maken.

5.2 Planonderdelen

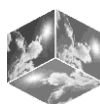
Een bestemmingsplan bestaat in elk geval uit een verbeelding (kaart) en planregels, die samen het juridisch deel van het bestemmingsplan vormen. Daarnaast gaat het bestemmingsplan vergezeld van een toelichting, die voorziet in de motivatie en onderbouwing van en de toelichting op de keuzes die zijn gemaakt om te komen tot de verbeelding en regels. Een bestemmingsplan kan ook bijlagen bevatten. Indien de bijlagen een relatie hebben met de regels worden ze opgenomen als bijlage bij de regels, zoals bijvoorbeeld een Staat van bedrijfsactiviteiten. Indien de bijlagen bijdragen aan de onderbouwing c.q. motivatie van het plan worden ze opgenomen als bijlage bij de toelichting, zoals rapporten van onderzoeken die ten behoeve van het plan zijn uitgevoerd.

5.2 Inhoud algemeen

Bij het opstellen van de verbeelding en regels van het bestemmingsplan is voldaan aan het bepaalde in de Wro, Bro en de Rsro. Voor het overige is zoveel mogelijk aangesloten bij de gemeentelijke standaarden en plansystematiek. De structuur van het plan is zodanig dat de kaart de primaire informatie geeft over de van toepassing zijnde bestemming. In de regels kan vervolgens worden teruggelezen welke gebruiks- en bouwmogelijkheden voor de betreffende bestemming gelden. Behalve bestemmingen kan de verbeelding onder meer aanduidingen en maatvoeringsvlakken bevatten om binnen een bestemming te kunnen voorzien in maatwerk voor een bepaalde locatie. In dat geval zijn steeds ook regels verbonden aan deze aanduidingen en maatvoeringsvlakken.

5.3 Regels

De regels zijn conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012), welke als bijlage onderdeel uitmaakt van de Regeling standaarden ruimtelijke ordening (Rsro) opgebouwd en bevatten allereerst begripsomschrijvingen en meetvoorschriften om respectievelijk interpretatie- en meetverschillen uit te sluiten (hoofdstuk 1). Vervolgens zijn in hoofdstuk 2 de regels voor de afzonderlijke bestemmingen en dubbelbestemmingen opgenomen, waarbij voor elke bestemming is voorzien in een apart artikel. Voor zover behoefte bestaat aan het opnemen van regels die niet zijn gebonden aan een specifieke bestemming, maar gelden voor het gehele dan wel een gedeelte van het plangebied, dan zijn de betreffende regels opgenomen in hoofdstuk 3 van de regels. Indien de betreffende regels betrekking hebben op slechts een gedeelte van het plangebied, dan wordt dat op de verbeelding aangegeven door middel van een zogenoemde gebiedsaanduiding.

De bestemmingsregels zijn in beginsel steeds op dezelfde manier opgebouwd:

1. Bestemmingsomschrijving;
2. Bouwregels;
3. Nadere eisen;
4. Afwijken van de bouwregels;
5. Specifieke gebruiksregels;
6. Afwijken van de gebruiksregels;
7. Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
8. Wijzigingsbevoegdheid.

Hoe gronden met een bepaalde bestemming mogen worden gebruikt is primair beschreven in de bestemmingsomschrijving. Eventuele aanvullingen of uitzonderingen zijn opgenomen in de specifieke gebruiksregels. De bouwregels bevatten de regels ten aanzien van de mogelijkheden om gebouwen en bouwwerken, geen gebouw zijnde op te richten. Zowel ten aanzien van gebruik als bouwen geldt dat binnen een bepaalde marge kan worden voorzien in mogelijkheden om af te wijken van de bouw- en gebruiksregels. Deze mogelijkheden zijn opgenomen onder respectievelijk 'Afwijken van de bouwregels' en 'Afwijken van de gebruiksregels'.

Voor zover gewenst kan in de regels voor een bestemming worden voorzien in een vergunningstelsel voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde en/of werkzaamheden. Deze vergunningstelsels dienen dan veelal ter bescherming van binnen de bestemming voorkomende waarden of ter bescherming van bijvoorbeeld ondergrondse leidingen. Indien gewenst kan ook worden voorzien in een bevoegdheid om een bestemming geheel dan wel gedeeltelijk te wijzigen in een andere bestemming. Dergelijke bevoegdheden worden opgenomen onder het kopje 'Wijzigingsbevoegdheid'.

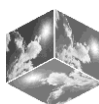
Naast voornoemde veel voorkomende onderdelen van bestemmingsregels kan worden voorzien in een vergunningstelsel voor het slopen van bebouwing en specifieke procedure-regels.

5.3 Artikelsgewijze toelichting

Hierna volgt per bestemming een beschrijving van de opgenomen regels:

Natuur

Deze bestemming is toegekend aan de oeverstroken die zijn aangewezen als natuurlijke oever en is gericht op de instandhouding en versterking van de aanwezige natuurlijke, landschappelijke, cultuurhistorische en abiotische waarden, met een zo sterk mogelijk ecologisch en ruimtelijk-structurele samenhang. Verder is ook extensief recreatief medegebruik toegestaan.

De bouwmogelijkheden zijn beperkt tot lage afrasteringen en bouwwerken ten behoeve van het extensief recreatief medegebruik zoals zitbanken en routeborden.

Voor het uitvoeren van bepaalde werken, geen bouwwerk zijnde en werkzaamheden is een omgevingsvergunning (voorheen: aanlegvergunning) vereist. Daarmee wordt beoogd te voorkomen dat de in de bestemmingsomschrijving genoemde doeleinden en waarden onevenredig (kunnen) worden geschaad. Is zulks niet het geval, dan kan vergunning worden verleend voor de betreffende werkzaamheden en/of werken, geen bouwwerk zijnde.

Verkeer

Deze bestemming is toegekend aan het gedeelte van de Romeinenweg dat is gelegen binnen de begrenzing van onderhavig plangebied. Toegestaan zijn wegen, straten, paden, bermen, etc.

Er mogen gebouwen van beperkte omvang worden gebouwd ten behoeve van nutsvoorzieningen en ten behoeve van het wegbeheer. Bouwwerken, geen gebouw zijnde mogen worden gebouwd tot een hoogte van 5 meter, met dien verstande dat geen overkappingen zijn toegestaan en dat lichtmasten maximaal 12 meter hoog mogen zijn.

Leiding – Riool / Leiding - Gas

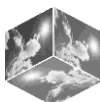
Ter bescherming van de binnen het plangebied gelegen ondergrondse riooltransport- en gasleidingen is voorzien in een verbod om bouwwerken op te richten anders dan ten dienste van de betreffende leidingen. Door middel van een omgevingsvergunning kan van dat verbod worden afgeweken, indien het doelmatig en veilig functioneren van de leidingen niet wordt aangetast en daarover vooraf advies is ingewonnen bij de leidingbeheerder.

Voorts is ter bescherming van de leiding voorzien in een vergunningstelsel voor werken, geen bouwwerk zijnde en voor werkzaamheden die het doelmatig en/of veilig functioneren van de leiding in gevaar kunnen brengen. Alvorens de vergunning kan worden verleend zal advies moeten worden ingewonnen bij de leidingbeheerder.

Waarde – Archeologie middelhoog

Deze dubbelbestemming is opgenomen ter bescherming van de aanwezige archeologische waarden. Het bevoegd gezag heeft de bevoegdheid om voorwaarden aan omgevingsvergunningen te verbinden en een onderzoeksrapportage te verlangen. Om verstoring door andere werken- of werkzaamheden te voorkomen is een vergunningstelsel opgenomen voor werken, geen bouwwerk zijnde en voor werkzaamheden. Daarbij geldt – behoudens ter plaatse van de aanduiding ‘archeologische waarden’ – een ondergrens van 500 m². Is de noodzakelijke bodemingreep kleiner dan 500 m², dan gelden geen beperkingen.

Waterstaat – Beschermingszone watergang

Deze dubbelbestemming is opgenomen voor de binnen het plangebied gelegen (overkluisde) watergangen en de daarbij behorende beschermingszones. In de regels is voorzien in afwijkende bouwregels en een vergunningstelsel voor werken, geen bouwwerk zijnde en voor werkzaamheden. Tevens is volledigheidshalve vermeld dat de Keur van het waterschap van toepassing is.

Waterstaat – Stroomvoerend rivierbed

Middels deze dubbelbestemming wordt het regime voor het stroomvoerend rivierbed van de Maas op basis van de Waterwet en aanverwante besluiten en regelingen in het kader van een goede ruimtelijke ordening geïmplementeerd in het bestemmingsplan.

Gebiedsaanduidingen: vrijwaringszone – waterstaatswerk 1 en 2

De binnen het plangebied aanwezige waterkering is op de verbeelding aangeduid door middel van gebiedsaanduidingen. De kernzone is voorzien van de aanduiding 'vrijwaringszone – waterstaatswerk 1', de (buiten)beschermingszones zijn voorzien van de aanduiding 'vrijwaringszone – waterstaatswerk 2'. Volledigheidshalve is vermeld dat op de betreffende gronden de Keur van het waterschap van toepassing is.

6 Haalbaarheid

6.1 Economische haalbaarheid

6.1.1 Kostenverhaal

Het exploitatieplan biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12, eerste en tweede lid, Wro is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 Bro worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan (in dit geval een wijzigingsplan) of besluit waarop het betrekking heeft. In welke gevallen kan worden afgezien van het vaststellen van een exploitatieplan is eveneens vastgelegd in de Wro c.q. het Bro.

Onderhavig planvoornemen voorziet niet in een bouwplan als bedoeld in artikel 6.2.1 Bro. Er bestaat daarom geen verplichting een exploitatieplan op te stellen.

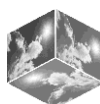
Ten aanzien van planschade kan worden opgemerkt dat tussen Rijkswaterstaat en de gemeente Venlo een overeenkomst is gesloten, waardoor eventuele tegemoetkomingen in planschade voor rekening van Rijkswaterstaat komen.

6.1.2 Financiële uitvoerbaarheid

Onderhavig planvoornemen maakt onderdeel uit van pakket I van het deelproject Zandmaas. De benodigde budgetten voor de uitvoering van noodzakelijke werkzaamheden en de verwerving van de benodigde gronden zijn gereserveerd in het kader van het deelproject Zandmaas.

6.2 De maatschappelijke haalbaarheid

Gezien de aard en omvang van de ontwikkeling, de kwaliteitsimpuls van het gebied en de relatief beperkte impact op de omgeving en aangezien op basis van hoofdstuk 3 van deze toelichting kan worden geconcludeerd dat er geen waarden of belangen (onevenredig) zullen worden geschaad, zal het planvoornemen naar alle waarschijnlijkheid niet op overwegende planologische bezwaren uit de omgeving stuiten. Mocht iemand bedenkingen hebben ten aanzien van het plan dan kan ten aanzien van het ontwerp-bestemmingsplan een zienswijze kenbaar worden gemaakt en na vaststelling van het plan eventueel beroep worden ingesteld.

7 Procedure

7.1 De te volgen procedure

Het bestemmingsplan doorloopt als (voor)ontwerp respectievelijk vastgesteld en onherroepelijk bestemmingsplan de volgende procedure, te weten:

- a. Voorbereiding:
Vooroverleg met diensten van Rijk, provincie en waterschap.
- b. Ontwerp:
1e terinzagelegging (ontwerp bestemmingsplan)
- c. Vaststelling:
Vaststelling door de Raad
2e terinzagelegging (vastgesteld bestemmingsplan)
Mogelijkheid reactieve aanwijzing
- d. Inwerkingtreding, tenzij voorlopige voorziening
- e. Beroep:
Beroep bij Raad van State
- f. Onherroepelijk

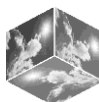
In het kader van deze procedure is het voor eenieder mogelijk zijn/haar zienswijze (bij de gemeenteraad) kenbaar te maken. In publicaties met betrekking tot de diverse stappen die het plan moet doorlopen wordt daarvan steeds melding gemaakt. Wanneer beroep wordt ingesteld, beslist uiteindelijk in hoogste instantie de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State over het bestemmingsplan.

7.2 Het vooroverleg (artikel 3.1.1. Bro)

Van onderhavig plan is een voorontwerp verspreid onder de gemeentelijke vooroverlegpartners. De reacties van de waterbeheerders zijn reeds beschreven in de waterparagraaf. Daarnaast heeft de provincie Limburg gevraagd om in verband met de ligging van het plangebied binnen de EHS waterhuishoudkundige voorzieningen niet mogelijk te maken. Tevens geeft de provincie in overweging een aanduiding 'ecologische hoofdstructuur' op te nemen. Aangezien het gehele gebied wordt voorzien van de bestemming Natuur - behoudens een deel van een bestaande en te handhaven weg – wordt daartoe geen aanleiding gezien. Met onderhavig planvoornemen wordt immers voorzien in het bestemmen van en de realisatie van natuur en is bijvoorbeeld het opnemen van wijzigingsbevoegdheden om bestemmingen te wijzigen in natuur daarom niet aan de orde.

7.3 Zienswijzen

Gedurende de inzageperiode is één schriftelijke zienswijze ingediend door Gasunie Transport Services BV. De Gasunie verzoekt het toetsingskader voor het vergunningstelsel voor werken, geen bouwwerk zijnde en voor werkzaamheden dat is opgenomen in de planregels voor de dubbelbestemming 'Leiding – Gas' aan te passen. Het verzoek van de Gasunie is verwerkt in het vastgestelde bestemmingsplan.

Daarnaast is ambtshalve en in overleg met het Waterschap Peel en Maasvallei op de verbeelding voor het zuidelijk deel van het plangebied voorzien in een beschermende regeling voor de binnen het plangebied gelegen (overkluisde) watergangen. De watergangen zijn bestemd voor water voor zover de watergangen niet zijn overkluisd. Daarnaast zijn de watergangen en de daarbij behorende beschermingszones voorzien van de dubbelbestemming 'Waterstaat – Bescherming watergang'. Tot slot is de beschermende regeling ten behoeve van de waterkering en de daarbij behorende beschermingszones gewijzigd. De dubbelbestemming 'Waterstaat – Waterkering' is vervallen en daar zijn twee gebiedsaanduidingen 'vrijwaringszone – waterstaatswerk' voor in de plaats gekomen, waaraan een beschermende regeling is gekoppeld, opgenomen in de algemene aanduidingsregels.

